

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๑๖

วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๔๔ คน ครมองค์
ประชุมแล้ว ๑๑ คนขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม โดยที่นายกรัฐมนตรีได้มี
หนังสือแจ้งมาว่า นายกรัฐมนตรีโดยมติของคณะรัฐมนตรีได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม
๒๕๑๖ ให้จำคุก ส.อ. มนูญ กรอุไร ไว้มีกำหนด ๗ ปี โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗
แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๔ จึงขอแจ้งให้สภานิติบัญญัติ
แห่งชาติทราบ ตามที่แนบมาซึ่งของนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

"คำสั่งนายกรัฐมนตรี

ที่ สธร. ๓/๒๕๑๖

ด้วยปรากฏหลักฐานเป็นที่แน่ชัดว่า ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๑๔ ถึงเดือนมีนาคม
๒๕๑๔ เวลากลางวันและกลางคืน ส.อ. มนูญ กรอุไร เหมียบยัดใส่เสื้อผ้าบางกอกน้อย
ผู้ต้องหาได้คุมขังกับ พ.ท. มนัส สักขารมณีย์ ยี่สิบคืนที่หลวงกรุงเพทมนบุรีกับพวก เรือยก
และรับเงินจากผู้อื่นเพื่อประโยชน์ตนเองกับพวก โดยผู้คุมสารัญญาว่าจะช่วยเหลือ
พหารกองเกินมิให้ต้องเป็นพหารกองประจำการ เหตุเกิดที่อำเภอบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ส.อ. มนูญ กรอุไร เป็นผู้ต้องหาที่ ๑๑ ตามคำสั่งของ

LIRT

หัวหน้าคณะปฏิวัติ ที่ ๒๐/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๑๕ ซึ่งเดิมพจนินและหัวหน้าคณะปฏิวัติมีคำสั่งให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการ ให้ได้ความพิจารณาโดยเร็ว มีคดีจับตัวผู้ต้องหาได้แล้ว ความส่วนการสอบสวนมีพยานหลักฐานประกอบกับคำรับสารภาพของผู้ต้องหาฟังได้ว่าความวัน เวลาเกิดเหตุผู้ต้องหาเป็นคนหนึ่งในบรรดาเขียนชื่อที่ต่าง ๆ ในนครหลวงกรุงเพทชนบุรีที่ได้เรียกอะรับ เงินจากผู้มาขอความช่วยเหลืออาหารกองเกินมิให้ของเป็นอาหารกองประจำการ และรวบรวมนำเงินตั้งขึ้นประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ บาท ของอาหารกองเกิน ๔๔ คนไปมอบให้ พ.ท. เมธี สัตยารมณซึ่งหัวหน้าคณะปฏิวัติได้สั่งลงโทษไปแล้วตามคำสั่งดังกล่าว ผู้ต้องหามิได้มีหน้าที่เป็นกรรมการตรวจสอบ แม้จะได้ออกเงินบางส่วนให้แก่ทหารกองเกินไม่บ้างก็ตาม การกระทำของผู้ต้องหาเป็นการบ่อนทำลายราชการแผ่นดินและความมั่นคงของราชอาณาจักร สมควรได้รับโทษเท่าเทียมกับผู้ต้องหาที่หัวหน้าคณะปฏิวัติได้สั่งลงโทษไปแล้ว อาศัยอำนาจความมาตรา ๑๗ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ นายกรัฐมนตรีโดยมติของคณะรัฐมนตรีจึงมีคำสั่งให้ลงโทษจำคุก ส.อ. มนูญ สุไร ผู้ต้องหาไว้มีกำหนด ๙ ปี นับแต่วันถูกควบคุมตัวเป็นต้นไป

ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามคำสั่งนี้ แล้วรายงานให้ทราบโดยด่วน

ซึ่ง ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๖

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร
(ถนอม กิตติขจร)
นายกรัฐมนตรี

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประชาชนสถานีวิทยุแห่งชาติ ระบือวาระที่ ๒ รางพระราชบัญญัติเวม
คืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายท่าของเพชร - สุโขทัย ในท้องที่
อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

LIRT

(สำเนา)

วันที่ ๑๕๓/๒๕๖๖ วันที่ ๒๗ เม.ย. ๒๕๖๖

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๑/๕๕๕๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๗ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง รวม ๑ ฉบับ
กรวมเวียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ซึ่งส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติกึ่งถาวรข้างต้น รวม ๑ ฉบับ

ควมคณะรัฐมนตรีไคประชุมปรึกษาของมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา
ริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายก้าแพงเพชร - สุโขทัย ในท้องที่อำเภอเมือง
สุโขทัย จังหวัดสุโขทัย พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
ทางหลวงแผ่นดิน สายปากเกร็ด - หลักสี่ - มีนบุรี - ฉะเชิงเทรา - พนมสารคาม
- กบินทร์บุรี - นครราชสีมา คอนมึนบุรี - ฉะเชิงเทรา ในท้องที่เขมทินบุรี เขต
หนองจอก กรุงเทพมหานคร และอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว
จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อ
สร้างทางหลวงจังหวัด สายยางตลาด - โพนทอง - เสดภูมิในท้องที่อำเภอยางตลาด
อำเภอภมฉลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ และอำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ....
รวม ๑ ฉบับ คอสนานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติกึ่งถาวรข้างต้น รวม ๑ ฉบับ พร้อมควมยื่นพักหลัก
การและเหตุผล มาเพื่อไคไปรคณา เสนอสนานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาไคไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร
(ณอม กิตติขจร)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

LIRT

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สายกำแพงเพชร - สุโขทัย ในท้องที่อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย
พ.ศ. ....

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย

เหตุผล

เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจพื้นที่ที่จะตั้งเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สายกำแพงเพชร - สุโขทัย เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความใน
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สายกำแพงเพชร - สุโขทัย ในท้องที่อำเภอเมืองสุโขทัย
จังหวัดสุโขทัย พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

LIART

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สาย
กำแพงเพชร - สุโขทัย ในท้องที่อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย ซึ่งกรมทางหลวง
ได้สำรวจที่จะก่อสร้างแล้ว ความความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๔
ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อ
สร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกำแพงเพชร - สุโขทัย ในท้องที่อำเภอเมืองสุโขทัย จัง
หวัดสุโขทัย พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระ
ราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย
ให้แก่กรมทางหลวง ตามแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน ซึ่งกำหนดไว้ในพระ
ราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายกำแพงเพชร - สุโขทัย
พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยมีแนวทางกว้างหกสิบเมตรตามแผนผังที่ดิน ซึ่งจะได้ออกประกาศไว้
แล้วว่าการอำเภอและตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

นายสุชัย วุฒิกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ผ่านประธาน
ที่เคารพและผ่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม
ทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกำแพงเพชร - สุโขทัย ในท้องที่อำเภอเมือง
สุโขทัย จังหวัดสุโขทัย พ.ศ. ....

หลักการ เวณคินฮังหาวิมพิยในท้องที่อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย
เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจพื้นที่ที่จะขอเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวง
แผ่นดิน สายกำแพงเพชร - สุโขทัย เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนฮังหาวิมพิยตาม
ความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๔๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึง
จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

นายเทพาย ฌาศศกุล : กระทบขอประธานกรรมาธิการเกี่ยวกับหลักการในการ
เวนคืนฮังหาวิมพิยเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายนี้ ขอยกจะกราบเรียนถามว่าทาง
กรมทางหลวงมีหลักเกณฑ์ประการใดเกี่ยวกับเรื่องในการที่จะเวนคืนที่ดินเพื่อจะก่อสร้าง
ทางหลวงนี้ เพราะพระราชบัญญัติบางฉบับก็เวนคืนกว้างเท่านั้นเมทรีเท่านั้นเมทรี บาง
รายก็ถึง ๑๐๐ เมตร ๒๐๐ เมตร เฉพาะที่กำหนดพิจารณาอยู่ที่ ๒๐ เมตร แต่ความนอก
จากนั้นแล้ว ห้ามประชาชนที่เคารพ บางฉบับก็ยังได้กำหนดความแคบที่สุดจะคงมีความ
แคบเท่านั้นกว้างที่สุดกว้างเท่านั้น อันนี้ก็ใครอยากจะทำกรรมาธิการเรียนถามว่า มีหลักเกณฑ์
ประการใด

และประการที่ ๒ ก็คือว่า ในการที่จะขอเวนคืนนี้ เหนือที่กระทบได้เคยพิจารณา
การเวนคืนฮังหาวิมพิยเกี่ยวกับเรื่องสร้างทาง กระผมก็เคยเห็นว่า ภายใต้วพระ
ราชบัญญัติได้เคยมีแผนซึ่งประกอบการศึกษา แต่ว่าในการพิจารณาครั้งนั้นก็หาได้มีแผน
ที่หรือว่าแผนฮังหาวิมพิยที่จะเวนคืนประการใดไม่ เป็นแค่เพียงแจ้งมาบอกว่า จะไปคิดให้
ทราบไว้ หรือจะประกาศในพระราชกฤษฎีกา หรือจะไปแจ้งไว้ที่อำเภอ ถ้ากระนั้นแล้ว
กระผมก็ขอเรียนถามว่า เราจะทราบได้อย่างไรว่า การเวนคืนนี้จะไปถูกที่ดินของใคร
ไปเข้าชนกับใครบางอย่างหรือไม่ สถานที่ไม่สามารถที่จะพิจารณาได้ นอกจากนั้นแล้ว
ก็อยากจะขอกรรมาธิการเรียนถามว่า การพิจารณาในวันนี้ก็พิจารณาเวนคืนพร้อม ๆ กันถึง ๑ ฉบับ
และลักษณะก็เป็นไปคล้าย ๆ อย่างที่กระผมได้กรรมาเรียนมานี้เพียงสามฉบับ แต่ความบาง
ฉบับก็กำหนดความกว้างที่สุดความแคบที่สุด บางฉบับก็ไม่กำหนดแคบที่สุดไม่มีระบุ กระผม
ก็ขอความกรุณาได้โปรดแจ้งด้วยก่อนที่จะได้รับหลักการ

นายสุทิน วุฒิกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : การสร้างทาง

LIART

ทองจังหวัดและทางหลวงแผ่นดิน ทางกรมทางอธิบดีหัดความสำคัญในเรื่องการจราจร ถ้าทางสายไหนซึ่งคาดว่าจราจรจะมาก ก็ต้องการ เขตทางกว้าง แต่ถ้าจราจรน้อยก็แคบลง อันนี้มืออยู่ในมาตรฐานของการทาง ทางชั้น พี. ๑ พี. ๒ หรือ เอส. ๑ เอส. ๒ ชั้นนี้เขากำหนดอยู่ในนั้น ส่วนบอกความกว้างตอนแคบที่สุดเท่าใด ชั้นนี้ก็เป็นที่พิเศษ เช่นที่ซึ่งทางผ่านเขาไปในตลาด ทีนี้สมมุติทางสายนั้นเขตทางมาตรฐาน ๒๐ เมตร แต่ถ้าวาด ๒๐ เมตร ผ่านเขาไปในตลาด ก็จะมีการรื้อถนนมาก ราษฎรจะเดือดร้อน จะต้องรื้อตลาดทั้งตลาด ก็ลดความกว้างลงเหลือเพียง ๒๐ กว่าเมตรก็มี แต่ส่วนในบางตอนจะเห็นว่า กำหนดความกว้างไว้ร้อยละ ๒๐ ชั้นนี้โดยเฉพาะที่มีความจำเป็นในตอนนั้นคนที่ก็จะต้องมีให้รวดเร็วบ้างทั้งสองสายมองเห็นกัน ก็จำเป็นจะต้องขยายตรงแยกใหม่ที่ว่าจะไม่มองเห็นกันได้ แต่ส่วนแผนที่แนบท้ายพระราชบัญญัติ ชั้นนี้พูดถึงกฎหมายทางหลวง หรือว่าความประกาศณะปฏิวัติฉบับ ๒๔๔ นี้ เป็นกฎหมายพิเศษ เพราะการเวนคืนที่ดินในบางกรณีอาจจะยาวตั้งร้อยสองร้อยกิโลเมตร การที่จะทำแผนที่ละเอียดที่ของใครอยู่ที่ไหนบ้างนั้น ก็ยอมไม่พันการ ก็ถึงได้ใช้วิธีการตัดค่าใช้จ่าย ๗ ที่ซึ่งหาวิธีหรือตั้งอยู่ และถ้าเอาที่ซึ่งหาวิธีหรือตั้งอยู่ แต่ถ้าพูดถึงในคราวต่อไป ถ้าท่านสมาชิกสนใจก็อาจจะแนบแผนที่แนวทางมาประกอบการพิจารณาได้ แต่ส่วนรายละเอียดที่ใครหาไร ๆ นั้น ก็จะเป็นเรื่องทำยากเสียเวลามาก และการก่อสร้างทางโคจรมากก็เร่งด่วน เวลาจำกัด

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องแผนที่นี้ อยากรู้ให้ที่ประชุมนี้ปรึกษาเสียเลยปฏิบัติกันในระหว่างที่มีสภาผู้แทน ได้เคยเสนอข้อที่ประชุมเป็นมติว่า ในการเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างทางนั้น ให้ทำแผนที่แนบประกอบมากับ ซึ่งถ้าหากว่าเป็นมติของสภาผู้แทนไม่ทำให้ทางรัฐบาลแนบมากับก็เชื่อว่ารัฐบาลคงไม่ขัดข้องเหมือนกันเคยหาว่า

นายอุทัย วุฒิกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ครับ ทางรัฐบาลก็ยินดีจะแนบแผนที่ แต่ไม่มีรายละเอียด

นายเทพาย อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังคำชี้แจงในเรื่องเกี่ยวกับเวนคืนสิ่งหาวิธีหรือที่รายนี้แล้ว ก็ยังมีความสงสัยอีกประการหนึ่ง คือตอนที่

LIART

ได้ควาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมานั้น กระผมก็อยากจะขอทราบไว้ล่วงหน้าว่า ทางฝ่ายกรมทางรถไฟประจำจังหวัดทาง ใดไปพบกับเจ้าของที่ดิน และใครคือกองหัวความเข้าใจอะไรกันเป็นการถูกต้องแล้วหรือไม่ประการใด เพราะว่าเราก็ไม่ทราบเอาว่าพื้นที่ที่จะเวนคืนนี้เป็นที่ของใครบ้าง ชื่ออะไร แล้วเจ้าของคอกองโหมรายไหนที่เขายกให้เปล่า ๆ มีบ้างไหม รายไหนที่เราต้องยกให้เขาเป็นการชดเชยใหม่บ้างไหม อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ไม่ได้รับการยืนยันประการใด

อีกประการหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ ก็เกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับคำสั่งงว่า บางแห่งอาจจะต้องเวนคืนถึง ๑๕๐ เมตร ซึ่งท่านก็ได้ชี้แจงว่าเป็นที่ของทางแยกแควกระแสม ก็ไม่ทราบว่าในคอนโค เฉพาะฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ ก็คงไม่มีในการที่จะโอนถึงร้อยกว่าเมตร แต่ในฉบับต่อ ๆ ไปนั้น ถ้าเป็นเช่นนี้แล้วก็มีคู่สงฆ์ว่า ทางหลวงนั้นในขณะที่เราทำกันนั้น เป็นที่เลน (lane) เชนหนึ่งมีมาตรฐานเท่าใด ถ้าสมมุติว่าวางกำหนดเอาไว้ ๑๕๐ เมตร เชนละสัก ๖ เมตร ก็หมด จะต้องสร้างกันเกือบ ๑๐ เชนหรืออย่างไร ประการใด อันนี้ก็ขอประธานทราบไว้ก่อนด้วยว่า ควรจะใคร่แจ้งให้สภาได้ทราบให้ชัดเจกว่า มาตรฐานการสร้างทางเท่าที่เราทำกันอยู่ในขณะนี้ ส่วนกว้างที่สุดของทางหลวงนั้นก็เลน เชนหนึ่งกว้างเท่าใด แล้วก็ส่วนที่พามาแล้วนั้น ในส่วนทางแยกนั้นกว้างที่สุดจะเป็นเท่าใด อันนี้เพื่อจะได้รับทราบเป็นมาตรฐาน ในการที่จะพิจารณาการเวนคืนต่อไป ขอพบพระคุณครับ

นายอุทัย วุฒิกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ทางหลวงเวนคืนที่เดิมเคยเรียกมาแล้วว่า แบ่งเป็นหลายประเภท อันนี้จะชี้แจงรายละเอียด เผมเองก็จำไม่ได้ ทางที่ดีคิดว่าในคราวต่อไปจะได้แนบมาตรฐานแจกกับบรรดาสมาชิกเสียเลย จะเห็นว่าทางหลวงประเภทหนึ่งเขาแบ่งเป็นที่ชั้น แล้วก็สำหรับการจราจรปริมาณพอวันเท่าใด พื้นที่ของทางแยก อันนี้คือไม่คิดคอกเป็นสี่เหลี่ยมกว้าง ๑๕๐ เมตร มันเป็นเพียงแค่ว่า ๒๐ เมตร สมมุติว่าทางสายประธาน อีกข้างหนึ่งสมมุติว่า ๕๐ เมตรไม่ไ้เวนคืนเป็นสี่เหลี่ยมครับ เวนคืนไปตามทาง แค่นี้ก็วัดจากศูนย์กลางอีกอันหนึ่งไปจนถึงจุดนั้นมันเป็นร้อยกว่าเมตร อันนี้ผมมีแผนที่มาด้วยสำหรับสมาชิกที่สนใจ หมายความว่าแผนที่

LIPT

กันจะสะดวกกว่า เพราะอธิบายยากครับ ต้องมีภาพประกอบ

นายเจี๊ยว วีรยุทธ์ : ความที่ห้ามสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งชัยในบางประการนั้น กระผมใคร่ขอเรียนชี้แจง ในเรื่องการห้ามนั่งบนรางพระราชมัญญัติเวนคืนนั้น โดยเฉพาะสำหรับเกี่ยวกับกิจการทางหลวงนั้นห้าได้ยาก เพราะว่า เป็นระยะทางยาว ของ ไรเวเวลานาน เพราะฉะนั้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ว่าด้วยการเวนคืน อสังหาริมทรัพย์เกี่ยวกับการสร้างหรือขยายทางหลวง จึงได้ขออนุญาตให้มีการส่งให้เป็น การปิดประกาศแนบผังในพิพดังได้ แต่อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัตินั้น ในการเสนอร่าง พระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แนบแผนผังไปเพื่อพิจารณา ค้วยแล้ว แต่พอเมื่อประกาศพระราชบัญญัติเวนคืนมาแล้วเราจึงจะส่งแผนผังเหล่านั้นไป ปิดประกาศให้ทราบ ต้องใช้เวลานานในการที่จะสำรวจเมื่อที่ดิน ชื่อเจ้าของกรรมสิทธิ์ ที่ไ้กรรมมา เป็นอย่างไรก็ของพรายค้วย รวมทั้งที่สาธารณชน ที่วัด ที่โรงเรียนต่าง ๆ ก็คือ ต้องผูกพันในคออกระยะในเขตทางซึ่งเวนคืนนั้น ฉะนั้นเกี่ยวกับเรื่องการห้ามนั่งที่ ละเขียจจึงต้องใช้เวลา เพราะแผนผังนั้นจะต้องระบุชื่อตั้งกล่าวแล้ว กับเนื้อที่และกรรม สิทธิ์ต่าง ๆ ไว้ค้วย ส่วนในเรื่องเขตทางนั้นที่จะต้องการเพาไร ทางกรมทางหลวงก็ ต้องพิจารณาแล้วว่าทางหลวงสายนั้นมีความสำคัญหรือไม่ ถ้าเป็นทางที่มีความสำคัญ สมมุติว่าออกจากเมืองหลวงมีแพรพติก (traffic) มากเราก็กำหนดเขตทางไว้กว้าง เพื่อว่าจะสนองการจราจรในปัจจุบันและในอนาคตให้ไ้ไ้ ถ้าเราไม่สงวนที่ดินไว้ให้ เพียงพอเสียแต่แรกแล้ว ตอนหลังไปเราไปขยายเขตทางใหม่มากขึ้น ค่าใช้จ่ายในการ ค่าซื้อที่ดินและค่ารื้อถอนนั้นแพงมาก มีค้วยอย่างอยู่หลายสาย ซึ่งเราต้องเสียค่าใช้จ่าย มากมายเหลือเกิน เพราะฉะนั้นในการกำหนดเขตทางในพระราชบัญญัติเวนคืน จึง กำหนดค้อย่างรอบคอบเพาห้าห้าเป็นจะใช่ และเพื่อในอนาคตค้วย สำหรับเขตทางที่กว้างร้อยละสามเท่านั้น หรือกว้างมากกว่านั้น เรามักจะกำหนดไว้เฉพาะในสอง หลานเขต ซึ่งต้องการใหม่มองเห็นได้ไกลเป็นพิเศษเท่านั้นเอง ปกติแล้วเราจะกำหนดเขตทางเพา ที่ห้าเป็น

นายประยัตน์ เอี่ยมกิจว : ที่มานักกับบอกห้าห้าโดยอาศัยห้าห้าของคณะปฏิวัติ

LIRT

ฉบับที่ ๒๔๕ นั้น กระทบเห็นว่าเวลานี้มีสภาแล้ว ไม่ควรจะไปอ้างเอาเรื่องเดิม การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นี้เป็นเรื่องเอากรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของประชาชนจำนวนมากมาเป็นของรัฐ และจำเป็นจะต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากเป็นค่าทดแทน ในการเอาที่ดินมาเป็นของจริง และจำเป็นจะต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากเป็นค่าทดแทน ในการเอาที่ดินมาเป็นของจริง และจำเป็นจะต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากเป็นค่าทดแทน ในการเอาที่ดินมาเป็นของจริง เพราะฉะนั้นจะบอกว่าจะไม่จำเป็นหรือว่าอ้างว่าความยากต่าง ๆ ทำไม่ได้ กระทบเห็นว่าไม่เป็นการสมควร อย่างน้อยก็ควรจะผ่านมติอะไรมาพิจารณา เพราะสภานี้อนุมัติไปโดยไม่ทราบว่าเขาจะทำอะไร รู้สึกว่าสภาจะไม่มีความหมาย ถ้าหากเพิ่มว่าสภาไม่มีความหมาย ตลอดก็ควรจะทำตามที่ปฏิญญาในรัฐสภาทุก ๆ สมัย ข้อสงสัยของกระทบมีอยู่ว่าทางที่จะเวนคืนสร้างนั้นมีทางเดิมหรือยัง สภาก็ควรจะไต่สวนกันดูว่า ถ้ามีทางเดิมนี้ถ้าทางเดิมหรือถ้าทางสายใหม่ขึ้นมา จะต้องใช้พื้นที่ทั้งหมดที่จะเวนคืนให้สายใหม่หรือจะขยายทางเดิม เพราะทางระหว่างจังหวัดที่มีเดิมก็มีอยู่แล้วนี่ มันทำให้เกิดสงสัยว่า จะสร้างทางเพิ่มขึ้นมาอีกก็สาย ถ้าว่าเป็นการสร้างทางตอนทางอย่างที่เห็นอยู่ในปัจจุบันนี้ บางทีสภาก็อาจจะไม่อนุมัติได้ เพราะฉะนั้นกระทบเห็นว่าในข้อ ๆ ไปนั้นไม่ควรจะอ้างเรื่องอื่นเข้ามาในสภานี้ เพราะสภานี้เมื่อเป็นสภาแล้วก็ควรจะปฏิบัติความระเบียบและแบบแผนที่เคยมีมาแต่เดิม

ประการที่ ๒ กระทบมีความสงสัยว่าเวนคืนที่ดินมาที่พอขายหมดแล้ว ไม่ได้ทำอยู่จำนวนมากมาย แล้วการเงินที่จะจ่ายให้แก่ประชาชนนั้นสำหรับถนนสายที่ไม่มีจะเป็นบอกเงินทั้งหมดจำนวนเท่าไร เราในสภานี้ก็ไม่มีทางพอจะรู้ได้ อยากจะเรียนถามเรื่องการเงินนี้ เมื่อออกพระราชบัญญัติเวนคืนไปแล้วจะใช้เวลาจำนวนสักเท่าไรในการสำรวจที่ นานสักเท่าไรประชาชนที่ถูกเวนคืนจึงจะได้เงินค่าทดแทนที่คืนนั้นไป เราก็ขอยุติถามแล้วว่าที่คืนที่จะเวนคืนนี้ พอกำหนดว่าจะเวนคืนเขาแล้ว เจ้าของที่ดินไม่สามารถจะนำทรัพย์สินของตนเองนั้นออกไปจำหน่ายจำหน่าย หรือเอาไปใช้ในการที่จะหาทุนมาประกอบอาชีพอย่างอื่นได้ เป็นการขัดขวางการค้าเป็นประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของเขา จึงใคร่จะเรียนถามว่า จะเร่งการสำรวจได้เมื่อไรและจะจ่ายเงินค่าทดแทนให้เขาได้ใช้เวลาประมาณสักเท่าใด

นายอุทัย วุฒิกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : กระทบเรียนชี้แจง

LIRT

ว่ากฎหมายเวนคืนนี้ไม่ใช่ข้อกฏาโคตเคี้ยว คือชิ้นแรกที่เกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกากำหนด
 แนวทาง ซึ่งอันนี้ก็ได้พิจารณามาแล้ว และต่อมาที่มีประกาศของรัฐมนตรีกว่าเป็นทางเร่ง
 กว้น ชั้นที่สามจึงจะมาถึงกฎหมายเวนคืนของหาวิมพรพิสัยและสุดถึงในเรื่องนี้ เมื่อที่นี้
 หานอธิบดีกรมทางซึ่งเป็นสมาชิกสภาภิมนตรีพิทักษ์ได้เรียนขึ้นแจ้งเพิ่มเติมแล้ว การที่จะมา
 เอาแผนที่รายละเอียดยในชั้นแรกนั้น ย่อมจะเป็นเรื่องยากลำบาก ทำไม่ได้ สมมุติว่า
 ทางใหม่บางสายยาวถึง ๑๐๐ กิโลเมตร ถ้าจะทำการรังวัดหาเจ้าของ ซ่อมสวนหลัก
 ฐานอะไรก็ต่ออะไร มันไม่ใช่ ๕ ราย ๑๐ ราย เป็นหมื่น เมื่อเช่นนี้ก็จำเป็นต้อง
 เสียเวลามาก คือ ถ้าหากว่าเราจะเอาเรื่องนี้ให้เรียบร้อยทุกอย่างแล้ว การพัฒนาที่
 จะหยุดชะงักลง จะต้องรอทำ อาจจะใช้เวลาค้าง ๑ - ๔ ปี เมื่อเวนคืนแล้วถึงจะเริ่ม
 ทำการก่อสร้างได้ ทั้งนี้ในเรื่องทางถึงต้องมีกฎหมายพิเศษ นี้ไม่ใช่เพียงแต่ประกาศ
 คณะปฏิวัติ กฎหมายฉบับก่อนนั้นก็ให้อำนาจเช่นเดียวกัน เพราะมันเป็นเรื่องพิเศษอย่าง
 ถ้าจะเวนคืนเรื่องปลูกที่ทำการอะไรต่ออะไร เจ้าของที่เกี่ยวข้องไม่ก็ราย สามารถจะ
 ทำได้ แต่ส่วนทาง อยากรู้กระแสมารึเปล่า ในทางบางสายมีจำนวนเป็นหมื่น แล้วยัง
 เป็นเรื่องต้องซ่อมสวนหลักฐานกรรมสิทธิ์ต่าง ๆ นี้ก็เป็นเรื่องซึ่งยุ่งยากมาก บางราย
 บางเจ้าของอพยพไปอยู่ที่อื่น ตามตัวกันไม่เจอ ถ้าจะให้เรียบร้อยกินเวลาเป็น ๑๐ ปี
 นายอิวระของ มุนนาค หานประธานที่เคารพ กระแสมันถึง หานรัฐมนตรี
 รั้งแล้ว กระแสมันแรกก็คิดว่าจะไม่อภิปราย แต่ก็เลยออกไม่ได้จนถูกสมเอนกอภิปรายบ้าง
 คือว่า ตามมาตรา ๒ นี้มีบอกว่า "พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป" ก็หมายความว่า เราเวนคืนที่ดินเขาค้างค้ำวันถัดจากวัน
 ประกาศแล้ว แค่นี้เสร็จแล้วความมาตรา ๔ ของกฎหมายนี้ ไม่ใช่ถือว่าที่ดินนั้นอยู่ที่ไหน
 เพราะบอกว่าแผนที่จะไปปักที่เอาเลข จะคิดเมื่อไรก็ไม่ทราบ อีก ๑๐ ปีก็ปักได้ เพราะ
 ไม่มีเวลากำหนดไว้ แล้วที่หานบอกว่ามีพระราชกฤษฎีกานั้น กระแสมันอยากจะทำ
 ว่า พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวนั้น ถ้ากระแสมันไม่ปัก จะเป็นกำหนดเฉพาะตำบล
 เท่านั้น ไม่มีแผนที่ประกอบพระราชกฤษฎีกานั้นเลย เพียงแต่ยกเอาถนนสายนี้จะมีแนว
 ทางอยู่ในท้องที่ตำบลนั้น ๆ อำเภอไหน ๆ จังหวัดนั้น แต่จะไปปักที่ถนนอย่างไหนไม่มีใคร

LIART

ทราบแน่ ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัตินี้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ก็ยังไม่รู้เลยว่าเราจะเวนคืนที่ตรงไหน พวกเขายื่นความอาชญาสิทธิ์ให้ท่านเจ้าหน้าที่กรมทางที่จะไปกำหนดเอาความชอบใจว่า ตรงนี้ฉันจะเอา ตรงนั้นฉันไม่เอา สำหรับฉบับนี้ยังไม่เป็นไรครับ เพราะว่ามีแนวทางตลอด ๒๐ เมตร อย่างไรก็ตาม ก็เป็น ๒๐ เมตร บางฉบับส่วนแคบที่สุดแคบนี้ ส่วนกว้างที่สุดเท่าไหน แคบส่วนจะแคบอยู่ตรงไหน กว้างอยู่ตรงไหน ท่านจะไปคิดเมื่อไร ก็ไม่มีใครทราบ ที่ท่านว่า ๑๐๐ ก็โอเคเมตร ไม่อาจจะกำหนดที่จะเอียงก็ได้มัน กระดุมชอกกราบเรียน ในทางปฏิบัติถ้าท่านกำหนดที่ไม่ได้ ก็ไม่อาจจะกำหนดได้ เพราะว่ากรเวนคืนนี้ ถ้าท่านมีแผนที่ ท่านเวนคืนภายในแนวเขตความแผนที่การเวนคืนนั้นก็บรรลุข้อสำเร็จตามกฎหมาย แคบส่วนเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ถูกเวนคืนนั้น ท่านก็สำรวจไป โฉนดก็มี น.ส. ๑ ก็มี หลักฐานทางอำเภอก็มี อันไหนไปเข้ากับแนวทางที่จะต้องเวนคืน ท่านก็ไปขอหาหลักฐานเอาตามนั้น แล้วท่านก็บอกให้รายละเอียดจะเอียงแล้วจะหาทางไม่ได้ อาจเหตุสุดความเป็นอุปสรรคการพัฒนา กระดุมว่าจะเอาทั้งง่าย ๆ มากกว่า กระดุมคิดว่าถ้าจะให้เป็นหลักเป็นฐาน กฎกำหนดแนวเขตที่จะเวนคืนใหม่ปรากฏในแผนที่โดยแจ้งชัดจะถูกคองกว่า

นายสุวิธร พันธเศรษฐ์ ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าเองก็สงสัย คือเกี่ยวกับการเวนคืนกฎหมายหลายฉบับที่ผ่านสภานั้นจะต้องมีแผนผังแนบท้ายมาด้วยทุกครั้ง เพราะว่าพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินเพื่อสาธารณประโยชน์นั้น เราต้องการที่จะคุ้มครองป้องกันสิทธิในทรัพย์สินของประชาชนว่าเราต้องการอะไรที่จะเอาเข้ามาเป็นของรัฐ ที่จะใช้ในการทำทางหลวง ที่นี้ถ้าหากว่าเราปล่อยให้เขาประกาศกันไปคิดในทำทำการอำเภอ ก็รู้แน่เฉพาะกลุ่ม สำหรับสภาพก็บัญญัติที่จะพิจารณาว่า การเวนคืนนั้นครอบคลุมเหตุผลหรือไม่ หรือมีจำนวนมากน้อยเท่าไร เราไม่มีส่วนที่จะรู้เลย เมื่อเป็นเช่นนี้พระราชบัญญัติโดยมากจะของแนบท้ายแผนผังไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในขณะที่เกี่ยวกับ สำหรับกฎหมายสามฉบับที่เพิ่มขึ้นนี้เพิ่งมาเห็นเป็นครั้งแรกคือมาตรา ๔ มาตรา ๕ ไม่มีข้อความเป็นตัวนำของเดี๋ยวก่อนว่า ".....ความแผนผังที่ดินซึ่งจะโค่นปีประกาศไว้ ซึ่งที่ว่าการอำเภอและคำขอสั่งห้ามทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่" คือไม่ได้เป็นไปตามหลักที่เราจะ

LIART

ประกาศใช้กฎหมาย ถือว่าราชการจากเบกษาเป็นอันถูกต้อง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงสงสัย ถ้าหากทำเช่นนี้แล้ว ต่อไปข้างหน้าถ้าจะมีการอ้างกันบอกว่าถ้าจะเอาแผ่นดินซึ่งรายอะเอียดอะไรมาให้สภาวินิจฉัยแล้ว จะทำอะไรไม่ได้เลย และสุดท้ายก็จะถอยเป็นจารีตประเพณีอันดี มีข้าพเจ้าจึงสงสัยว่า ถ้าหากว่ามีบทบัญญัติ กฎหมายใด ๆ ยกเว้นว่าไม่ต้องมีแผ่นดินแนบพยานในการเวนคืนที่ดินเท่านั้นเท่านั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะรับผิดชอบ

นายประสิทธิ์ อุไรรัตน์ : ท่านประธานที่เคารพ การที่ทางรัฐบาลแสดงว่าเป็นระยะทางยาว ถ้าแผ่นดินที่จะต้องเสียเวลานั้น กระทบจิตใจแก่คนที่ท่านสมาชิกหลายนายได้ลุกขึ้นอภิปรายว่า โดยหลักการของกฎหมายแล้ว ก็ขอที่จะระบุให้ชัดเจนไปว่าเวนคืนที่ใคร โดยเฉพาะสมาชิกท่านหนึ่งได้อภิปรายว่า บอกว่าเวนคืน แต่ไม่รู้ว่าเวนคืนที่ไหน อันนี้กระทบรัก และกระทบเห็นด้วยในการที่จะต้องเคารพสิทธิของประชาชน แต่มีคนบัญญัติว่าที่ทางรัฐบาลเสนอมานั้นได้กระทบหรือไม่ กระทบเห็นว่ารัฐบาลกระทำถูกแล้ว เพราะเหตุว่าไม่มีพระราชบัญญัติทางหลวงตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๔๔ บัญญัติให้รัฐบาลกระทำเช่นนี้ และมีประกาศคณะปฏิวัติขึ้นยืนยันอีกกฎหมายเดิม บัญญัติให้รัฐบาลกระทำเช่นนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเราเห็นว่าไม่ถูกต้องกับที่กฎหมายใหญ่ ไม่ใช่ที่เราทุกคน เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนเพียงเท่านี้

นายอุทัย วุฒิกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ผมรู้สึกที่ท่านสมาชิกที่ร้องใจเนื่องจากไม่ได้เห็นแผนที่แนบ อันนี้ผมว่าควรไปที่ทางรัฐบาลจะแนบแผนที่ ที่มีแผนที่แนวทางเรียบร้อยแล้วกันไปที่ไหน คำขอไหน แล้วก็กว้างคอนไหนกว้างเท่าใด อันนี้ถ้าเห็นเขาก็จะหายความข้องใจ แต่ที่ผมว่าจะทำไม่ได้จะเสีย หมายความว่าแผนที่อะเอียด ที่ของนาย ก. นาย ข. อยู่ที่ไหน เป็นเนื้อที่เท่าใด อันนี้เสียเวลามาก ส่วนแผนที่แนวทางนี้พร้อมแล้ว แล้วควรต่อไปจะแนบมา จะโดยสะดวกใจกันครับ ทางแยกที่ไปไหน ตรงไหนกว้างเท่าใด อันนี้มีแผนที่แนวทาง อันนี้ทำได้เลย

ประธานสภาปฏิวัติแห่งชาติ : หวังปฏิวัติกันเป็นระเบียบเถ่า ก็เอาแผ่นดินที่แนวทางเท่านั้น คือว่าขอเขาระยะไหน คอนไหน กว้างเท่าไรเท่านั้น แผนที่

LIART

รายละเอียดก็ไม่มีความเป็นนัก

นายแพทย์ อนุชิตกุล ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความรู้สึกที่ว่าท่านสมาชิกผู้เกียรติหลายท่านได้เรียนถามว่า การเงินการทองพร้อมหรือยังในการที่จะรถไว้ในการเงินคืนให้กับราษฎรเขา แล้วเมื่อเงินคืนแล้วนั้นจะได้รับเงินเป็นเวลากี่นานสักเท่าใด กระผมอยากจะขอประธานกราบเรียนว่าการเงินคืนที่คืนของราษฎรอีกหลายรายหลายแห่งหลายตำบล เป็นเวลานานเป็นปี ๆ เงินคืนเขาแล้วแต่ว่าเงินไม่ไต่ เขาคิดว่าร้องกันอยู่เสมอ ๆ ท่านรัฐมนตรีก็ยังไม่ไต่ตอบในเรื่องนี้ นับประการที่หนึ่ง

ประการที่ ๒ กระผมอยากจะขอประธานกราบเรียนว่าเพื่อให้เป็นแบบฉบับเป็นมาตรฐานของสถานี ในวันที่การเงินคืนก็คงจะไม่รีบด่วนนัก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านจะรับเอารางวัลพระราชบัญญัติ เงินคืนทั้งสามฉบับนี้กลับไปเสียก่อนและก็มีเส้นทางที่จะเงินคืนนี้แบบพามาเสนอในคราวหน้านี้จะไต่ไหมครับ เพื่อเป็นการเรียบร้อยและก็ดูจะจะได้สว่าง ขอพระคุณครับ

นายสุทัย วุฒิกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้เกียรติ ทุกสิ่งเรื่องการเงินชดเชยค่าที่ดิน อันมีความจริงทางกรมทางหลวงและกระทรวงเองก็ร้อนใจและเร่งรัดจะจ่ายเสมอ ที่นี้ส่วนใหญ่จ่ายไปก็มีที่ค้ำงอยู่ส่วนน้อย ส่วนน้อยโดยมากก็เรื่องหลักฐานกรรมสิทธิ์ที่ดินไม่สมบูรณ์ นี่ก็เป็นเรื่องลำบาก ถ้าเจ้าหน้าที่จ่ายไปอีกพลาคก็ท้องรับอีกชอบ เรื่องที่ค้ำงที่อ้างกันว่าค้ำงกันเป็นปี ๆ นะ ความจริงก็มีแค่ก็เป็นส่วนน้อย ส่วนใหญ่จะจ่ายครับ ที่ไม่มีปัญหาส่วนน้อยบางที่ก็อ้างอ้าง ที่นี้หลักฐานต่าง ๆ มันไม่สมบูรณ์ก็คงเห็นใจเจ้าหน้าที่เราจะไม่จ่ายอย่างไรได้ แต่ส่วนผู้ถึงความของใจของท่านสมาชิกว่า ขอให้ถอนไปและกันแบบแผนที่มา อันนี้ผมเห็นด้วยครับ ขอถอนทั้งสามฉบับครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย : เป็นอันว่ารัฐบาลขอถอนร่างพระราชบัญญัติเงินคืนอสังหาริมทรัพย์ทั้งสามฉบับกลับไปแล้ว เพื่อแนบแผนที่ซึ่งแปลแนวพามาประกอบในการพิจารณาต่อไป

LIRT

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๒๔๔/๒๕๖๖ วันที่ ๒๓ เม.ย. ๒๕๖๖

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๑/๕๕๕๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๓ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติที่เพิ่มเติมจำนวนข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๑ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาองค์ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติที่เพิ่มเติมจำนวนข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภาิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๑ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมา เพื่อขอให้โปรดคนำเสนอสภาิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จอมพล ณ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

LIRT

(ซ้ำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร

เหตุผล

โดยที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้อธิบดีข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างขององค์การบริหารนครหลวงกรุงเทพธนบุรี เทศบาลนครหลวง สุขาภิบาลในเขตนครหลวงกรุงเทพธนบุรี ไปเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณีและยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครใช้บังคับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร ฉบับนี้ขึ้น

(ซ้ำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการกรุงเทพมหานคร" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งปฏิบัติหน้าที่ราชการของกรุงเทพมหานคร โดยได้รับเงินเดือนในงบประมาณประเภทเงินเดือนที่ทั้งทางกรุงเทพมหานคร

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๔ ข้าราชการกรุงเทพมหานคร มีสองประเภท คือ

- (๑) ข้าราชการสามัญ
- (๒) ข้าราชการวิสามัญ

มาตรา ๕ ในทำนองหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการพลเรือนสามัญและข้าราชการพลเรือนวิสามัญ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการกรุงเทพมหานครโดยอนุโลม เว้นแต่ในพระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

บรรดาคำว่า "ข้าราชการพลเรือน" ที่มีอยู่ในกฎหมาย ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับอื่นใด ให้หมายความถึงข้าราชการกรุงเทพมหานครด้วย เว้นแต่จะบัญญัติข้อยกเว้น ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับอื่นใดบัญญัติไว้สำหรับข้าราชการกรุงเทพมหานครโดยเฉพาะ

มาตรา ๖ เครื่องแบบของข้าราชการกรุงเทพมหานคร และระเบียบการแต่งให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร เรียกโดยชื่อย่อว่า "ก.ก." ประกอบด้วยรัฐมนตรีเป็นประธาน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยคน

หนึ่งตามที่รัฐมนตรีกำหนดเป็นรองประธาน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้ ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้ ก.ก. มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดไว้สำหรับ ก.พ. อ.ก.พ. กระทรวง และ อ.ก.พ. กรม ในกรณี ก.ก. อาจตั้งอนุกรรมการหรือผู้ ก.ก. เห็นสมควรให้ทำการใด ๆ แทน ก.ก. ได้

ให้ ก.ก. มีอำนาจออกกฎ ก.ก. ในกรณีที่มีกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดให้ออกกฎ ก.พ. ในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกกฎ ก.ก. ให้นำกฎ ก.พ. ว่าด้วยเรื่องนั้น ๆ มาใช้บังคับเป็นกฎ ก.ก. โดยอนุโลม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการกรุงเทพมหานคร ตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดไว้สำหรับนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๕ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการกรุงเทพมหานคร ตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดไว้สำหรับเจ้ากระทรวง รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ปลัดกระทรวง และอธิบดี

มาตรา ๑๐ ข้าราชการและพนักงานที่โอนมาเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ผู้ใดจะเป็นข้าราชการประเภทใด ชั้นใด ใ้รับเงินเดือนในอันดับและชั้นใดตามพระราชบัญญัติ ให้เป็นไปตามที่ ก.ก. กำหนด โดยเทียบความประเภทรัน อันดับ และชั้นที่ใ้รับอยู่เดิมโดยอนุโลม

ให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครตามความในวรรคหนึ่ง มีสิทธิใ้รับเวลาราชการเรื่อวันทำงานในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงาน แลส่วนครุฑเป็นเวลาราชการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์แการาชการของกรุงเทพมหานคร รัฐมนตรีโดยความตกลงของกรมเจ้าสังกัดจะแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทยไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติราชการของกรุงเทพมหานคร เป็นการชั่วคราวได้ โดยใ้ใ้รับเงินเดือนห่าง

LIART

ซึ่งกักเค็ม แต่อาจจะแต่งตั้งข้าราชการซึ่งกักกระทรวงอื่น ให้ทำความของกับกระทรวง
เจ้าซึ่งกักก่อนแต่งตั้ง ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ข้าราชการผู้ได้รับแต่งตั้งมีฐานะ เสมือนเป็น
ข้าราชการซึ่งกักกรุงเทพฯเหมือนกันซึ่งจะมาดำรงตำแหน่งนั้น

มาตรา ๑๒ การโอนข้าราชการใด ๆ หรือพนักงานพิเศษ เว้นแต่ข้าราชการ
การเมือง ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ข้าราชการวิสามัญและพนักงานพิเศษ
วิสามัญ มาบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพฯเหมือนกัน ชั้น ชั้น และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม
อาจห้าได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจ โดยกรุงเทพฯเหมือนกันว่าความตักของกับกระทรวง พวง
กรม จังหวัด หรือพิเศษเจ้าซึ่งกัก แอวแต่กรณี แอวรายงาน ก.ก. เพื่อพิจารณา
อนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้ข้าราชการกรุงเทพฯเหมือนกันเป็นผู้ซึ่งบรรจุได้

ให้ ก.ก. มีอำนาจเพิม ชั้น ชั้น และชั้นเงินเค็ชชข้าราชการ หรือพนักงาน
พิเศษที่จะรับโอนมาบรรจุ

ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมาในขณะที่เป็นข้าราชการ หรือ
พนักงานพิเศษเป็นเวลาราชการของข้าราชการกรุงเทพฯเหมือนกันตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ การสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือก เพื่อบรรจุ แต่งตั้ง
หรือเลื่อนชั้นข้าราชการ หรือพนักงานขององค์การบริหารนครหลวงกรุงเทพฯ และ
พิเศษนครหลวง ที่ใดดำเนินการไปเสร็จแล้วก่อนวันโรซึ่งกับพระราชบัญญัตินี้ ละอีที่
อยู่ในระหว่างดำเนินการจะนำผลการ สอบหรือคัดเลือกมาใช้เพื่อบรรจุ แต่งตั้งหรือเลื่อน
ชั้นข้าราชการกรุงเทพฯเหมือนกันหรือไม่เพียงใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ก. อนุมัติ

มาตรา ๑๔ ข้าราชการกรุงเทพฯเหมือนกันตามข้อ ๑๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๓๐๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ผู้ใดกระหาผิดวินัยก่อน หรือภายหลังวันโร
มั้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว ถ้ากรณีที่ยังค้างระวางสอบสวนก็ให้ดำเนินการ
สอบสวนตามกฎหมายที่โรอยู่ในขณะนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ แต่กรณีพิจารณาและตั้ง
ลงโทษให้ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้ส่วนในกรณีที่มีคำสั่งให้ดำเนินการสอบสวน
ก่อน หรือดำเนินการสอบสวนพิจารณาไม่ถูกต้องตามกฎหมายที่โรอยู่ในขณะนั้นให้ดำเนินการ

LIRT

การตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ

.....

.....

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) ท่าน
ประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร

เหตุผล โดยที่โคมิประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม
พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้โอนบรรดาศาสนาการ พนักงาน และลูกจ้างขององค์การบริหารนคร
หลวงกรุงเทพมหานคร เทศบาลนครหลวง สุขาภิบาลในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร ไป
เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี และยังไม่กฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครไว้บังคับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการกรุงเทพมหานครฉบับนี้ขึ้น

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีข้อสงสัยอยู่เพียง
สองข้อเท่านั้นเอง ฮัน ๆ นะครับ คือ ประการแรกนั้น กระผมยังไม่เข้าใจถึงความ
จำเป็นที่ควรมีกฎหมายพิเศษสำหรับข้าราชการของกรุงเทพมหานคร คือ คำที่เราเคย
มีกฎหมายพิเศษ นอกจากข้าราชการพลเรือนนั้น เช่น ตุลาการ ซึ่งจำเป็น เพราะว่า
เป็นฝ่ายตุลาการจะอยู่กับฝ่ายบริหารไม่ได้ ข้าราชการมหาวิทยาลัย เพราะว่า
ข้าราชการฝ่ายวิชาการ การบริหารนั้นขมและแตกต่างจากทางด้านกระทรวงทบวงกรมทั่วไป
สำหรับของกรุงเทพมหานครนี้ กระผมเห็นว่าแล้ว ความจริงก็เป็นงานบริหารโดย
ตรง จึงมีความสงสัยว่าจำเป็นหรือไม่ ที่ควรมีกฎหมายพิเศษ โดยเฉพาะในการที่จะให้
มี ก.ก. ขึ้นมา ซึ่งจะทำหน้าที่ของ ก.พ. ถ้าหากว่า เพียงแต่เราไปเขียนในร่างพระ
ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งเสนอเข้ามาพร้อมกับนี้ว่า ให้ใช้ระเบียบ

ข้าราชการพลเรือนบังคับกับข้าราชการกรุงเทพมหานครโดยอนุโลม ที่น่าจะได้ การเขียนเช่นนี้หมายความว่าข้าราชการของกรุงเทพมหานครนั้น ก็จะมีสิทธิเท่ากับข้าราชการพลเรือน ซึ่งก็น่าที่จะเพียงพอแล้ว ถ้าหากว่าเรามีกฎหมายพิเศษ ซึ่งโดยลักษณะก็บอกา ข้าราชการกรุงเทพมหานครนั้นมีสิทธิที่เหมือนกับข้าราชการพลเรือนทุกประการ ก็อาจจะไม่มีสิทธิเหนือกว่า ทั้งนี้สุดแล้วแต่ ก.ก. จะเป็นผู้ตั้ง คือถ้า ก.ก. ไม่มีระเบียบให้ใช้ของ ก.พ. แต่ถ้าหากว่า ก.ก. ไม่ชอบเหมือน ก.พ. ก็สามารถสร้างระเบียบขึ้นมาเองได้ อันนี้กระผมขอความกระจ่างว่ามีความจำเป็นอะไรที่ควรทำเช่นนั้น

สำหรับในประการที่ ๒ นั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับมาตรา ๘ คือการให้อำนาจผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ถ้าหากว่าท่านสมาชิกไปรศพิจารณาซึ่งแยกดูจะเห็นว่าให้อำนาจกว้างขวางเป็นอันมาก คือนอกจากผู้ว่าราชการจะมีอำนาจ ใช้อำนาจของรัฐมนตรีแล้ว ยังเป็นอำนาจของปลัดกระทรวงและอธิบดี ในทางการบริหารราชการแผ่นดินนั้น แม้แต่ในระดับชาติเรายังแบ่งว่ารัฐมนตรีใช้อำนาจเพื่อบริหารนโยบาย ส่วนการบริหารประจำวัน งานประจำวันนั้นเป็นของปลัดกระทรวงและอธิบดี แต่ว่าในกรณีนี้ รวมไว้ที่บุคคลคนเดียวแล้ว กระผมไม่เห็นเลยว่าในร่างพระราชบัญญัตินี้มีกำหนดว่า จะมีการวางตัวของผู้ว่าราชการโดยอย่างไรบ้าง สถาของกรุงเทพมหานครนั้น ก็เป็นสภาแห่งตั้งกระผมจึงขอเรียนถามว่า อันนี้เป็นการรวมครอบครัวแล้วเพียงไหน กระผมขอเรียนถามอย่างที่เคยอภิปรายในสภานี้แล้วว่า การออกกฎหมายของวุฒิสภาการไม่ใช่มุขมนตรี ว่าบุคคลปัจจุบันอาจจะเหมาะสม แต่อีกห้าปี สิบปี เราจะทราบโดยอย่างไรจะเป็นผู้ว่าราชการ กระผมมีข้อข้องใจเพียงสองข้อนี้

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระทรวงมหาดไทยขอเรียนตอบว่า ในปัญหาข้อที่ ๑ ที่ว่าจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องมีข้าราชการกรุงเทพมหานครขึ้น เราจะใช้กฎหมายเดิม เช่นข้าราชการพลเรือนที่มีอยู่นั้นจะดีหรือไม่ อันนี้ก็ใคร่เรียนว่า ราชการของกรุงเทพมหานครนั้นเป็นราชการผสม ซึ่งทางรัฐบาลได้มีนโยบายที่จะรวบรวมเข้ามา เพื่อสะดวกแก่การบริหารราชการสำหรับที่ตั้งนครหลวง เพื่อให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีโอกาสใกล้ชิดกับ

LIRT

รัฐบาล เพื่อรับทราบนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติ และคำเน้นให้รวดเร็วทันตามเจตนารมณ์ของนโยบายรัฐบาล จึงได้เอาราชการของในส่วนภูมิภาค ราชการของส่วนท้องถิ่น บวกด้วยราชการส่วนกลางบางชนิดบางประเภทที่สามารถจะทำได้ เข้ามารวมกันลักษณะก็เป็นกำลังก้ำกึ่งกลางว่าเป็นทั้งราชการส่วนท้องถิ่น และเป็นทั้งราชการในส่วนกลางบางประการ เท่าที่สามารถจะมอบหมายไปได้ ก็กิจการต่าง ๆ ทั้งหลายจึงเป็นที่ยินยอมอยู่เป็นอันมาก ซึ่งอันนี้ก็ขอขอมริบว่า การที่จะหาความเข้าใจของคนเหล่านั้น คงพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบและศึกษาพอสมควร จึงจะเข้าใจกิจการต่าง ๆ เหล่านี้ได้โดยครบถ้วน โดยเฉพาะข้าราชการของกรุงเทพมหานครนั้น ในขณะที่ยังสมกันอยู่ทั้งที่เป็นข้าราชการพลเรือน ทั้งที่เป็นข้าราชการของเทศบาล ทั้งที่เป็นข้าราชการส่วนจังหวัด ซึ่งรวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในประกาศของคณะปฏิวัติในข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖ อะไรนี่ก็กล่าวไว้ว่า ข้าราชการที่โอนมาสังกัดอยู่กรุงเทพมหานคร หรือรวมเข้ามาเป็นราชการของกรุงเทพมหานคร ในระหว่างที่ยังมิได้มีกฎหมายเกี่ยวกับระเบียบราชการของกรุงเทพมหานคร ให้อนุโลมใช้กฎหมายข้าราชการพลเรือน ให้อนุโลมใช้กฎหมายเกี่ยวกับระเบียบของพนักงานเทศบาล ให้อนุโลมใช้เกี่ยวกับระเบียบราชการของส่วนจังหวัด เข้ามานุโลมปฏิบัติไปพลาง เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีกฎหมายระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครขึ้น มิฉะนั้นก็ของอนุโลมใช้กฎหมายเหล่านั้นซึ่งในบางอย่างก็ได้เลิกไปแล้ว จึงเป็นเรื่องจำเป็นต้องมีการที่ได้มีคณะกรรมการ ก.ก. กรุงเทพมหานครขึ้นนั้นก็เป็นเรื่องจำเป็น โดยเหตุที่ว่า เราวมเอาข้าราชการหลายประเภทเข้ามา เคมีที่เดียวเทศบาลนครหลวง เขาก็มีคณะกรรมการของเขา เรียกว่า ก.ท. มีทั้งกรรมการและอนุกรรมการสำหรับพิจารณาเรื่องระเบียบวินัยอะไรต่าง ๆ ก็มี ก.ท. สำหรับข้าราชการส่วนจังหวัดรวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขาก็มีระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด มีคณะกรรมการซึ่งเรียกว่า ก.จ. สำหรับดำเนินการเกี่ยวกับการปกครองบังคับบัญชาข้าราชการ เช่นเดียวกัน ในส่วนที่ยังเป็นข้าราชการส่วนภูมิภาคอยู่ สำหรับในกรุงเทพมหานครนี้ก็มีการพิจารณาแล้วว่าเป็นการจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องมีข้าราชการส่วนภูมิภาคเข้าไปพักการอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยกรุงเทพมหานครยังไม่ได้ออกไป

เป็นข้าราชการของกรุงเทพมหานครโดยตรง มิได้ไปกินเงินเดือนในงบประมาณของกรุงเทพมหานคร ยังกินเงินเดือนในกระทรวงมหาดไทยเจ้าสังกัดคืออยู่ แต่ว่ากิจการนั้นยังไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแยกตัวออกไป เพียงแค่ฝากไว้ในกรุงเทพมหานคร ช่วยดูแลควบคุมก็อาจจะเกิดประสิทธิภาพพอสมควร กิจการอันนี้ก็ยังคงจะคงประจำอยู่ ซึ่งเราเรียกในจังหวัดหัวไปว่าเป็นราชการ ส่วนภูมิภาค เท่าที่โคธิพิจารณาแล้วในกรุงเทพมหานครก็อาจจะยังต้องมีราชการ เช่นนี้คือ เป็นลักษณะของงานฝากในกรุงเทพมหานครดำเนินการไป เมื่อเป็นเช่นนี้ก็จำเป็นจะต้องมีกฎหมายฉบับที่ขึ้น และหลักการของกฎหมายอันใหญ่ ก็ให้อนุโลมให้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนเช่นเดียวกัน คงแต่ให้มีบัญญัติบางประการที่จำเป็นต่อโครงสร้างสำหรับกฎหมายนี้ เพื่อไม่ให้ขัดแย้งกับบัญญัติไว้ ส่วนปัญหาที่ว่ามาตรา ๔ โคให้อำนาจแก่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยอนุโลมเทียบเท่ารัฐมนตรีนั้น สำหรับเรื่องนี้ก็คงโคเรียบมาแล้วว่าโคมีราชการส่วนกลางลงไปช่วยในกรุงเทพมหานครนี้โดยอนุโลม ก็คล้าย ๆ เป็นหน่วยงานหนึ่งสำหรับเพื่อให้กิจการบริหารโคของหัวและรวกเร็วยิ่งขึ้น หน่วยงานนั้นก็ขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทย เพราะฉะนั้นในร่างกฎหมายมาตรา ๔ นี้ โคให้อำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เฉพาะในด้านการปกครองบังคับบัญชาข้าราชการเท่านั้น ไม่โครวมไปถึงการบริหารงานต่าง ๆ ทั้งหลาย โดยเฉพาะการปกครองบังคับบัญชา ซึ่งจะไปเขียนว่าให้เท่ากับหลวงหรือเป็นหลวง ก็ไม่ชัดเจนนัก ก็จำเป็นต้องอนุโลมให้ไปพลาง ตามที่เรียนมานี้ ซึ่งทั้งนี้ในทางปกครองบังคับบัญชาที่รู้สึกว่าเป็นการเพิ่มอำนาจให้เท่านั้น ในทางระเบียบวินัยก็มีคณะกรรมการ ก.ก. ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน คอยควบคุมกิจการต่าง ๆ ทั้งหลายของกรุงเทพมหานครโคดำเนินการไปตามระเบียบแบบแผนและอนุโลมเช่นเดียวกับ ก.พ. ของทางราชการ ซึ่งทั้งนี้จะต้องออกกฎของคณะกรรมการนี้เป็นส่วนสำคัญที่กฎหมายโคบัญญัติไว้แล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อไม่มีโคอภิปรายต่อไปแล้ว เฉจะขอหมุ่ที่ประชุมเห็นว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ หานผู้โคเห็นว่า สมควรที่จะรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

LIRT

(สมาชิกยี่สิบ ๑๕๑ คน)

ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะจัดส่งคณะกรรมการสามัญ
หรือวิสามัญ

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาล
ขอจัดส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ : รัฐบาลขอจัดส่งคณะกรรมการสามัญชุด
การปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในวันนี้

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาล
ขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ ฯ

ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ ฯ จะ
มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่า กำหนดการแปรญัตติตาม
ข้อบังคับ ฯ

ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติว่าแห่งเจ้าหน้าที่ข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

LIRT

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ....

ชื่อย่อ:

ไม่มีกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร

เลขย่อ:

โดยที่ไม่มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครแล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานครขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกัน

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

บำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ กรุงเทพมหานคร

LIRT

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
กรุงเพมหานคร พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๑ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการกรุงเพมหานคร" หมายความว่า ข้าราชการกรุงเพมหานครตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเพมหานคร

มาตรา ๔ ให้มีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเพมหานครขึ้น เพื่อจ่าย
บำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการกรุงเพมหานคร โดยให้กรุงเพมหานครหักเงิน
งบประมาณรายไค้ประจำปีสมทบเข้าเป็นกองทุนในอัตรา ซึ่งกระทรวงมหาดไทยจะไค้
กำหนดโดยกฎกระทรวงไม่เกินร้อยละสาม และคั้งประเภทเงินนี้ไว้ในงบประมาณราย
จ่ายประจำปีของกรุงเพมหานคร

งบประมาณรายไค้ประจำปี ซึ่งหึ่งคำนวณหักสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
กรุงเพมหานคร มิให้ห่างงบประมาณรายไค้ประเภทสวัสดิการ เงินกู้ เงินที่มีผู้ยืมให้
หรือเงินอุดหนุนมารวมคำนวณด้วย

มาตรา ๕ ให้โอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นร้อยละ
ยี่สิบของจำนวนเงินที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาเป็นทุนประเคิมแก่กองทุน
บำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเพมหานคร

มาตรา ๖ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเพมหานครให้รวมถึงเงินคั้ง
กล่าวต่อไปนี้ด้วย

(๑) เงินคองยช้ที่เกิดจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเพมหานคร

(๒) เงินที่มีผู้ยืมให้สมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กรุงเพมหานคร

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการกรุงเพมหานคร" ประกอบด้วยผู้ราชการกรุงเพมหานคร เป็น
ประธานกรรมการ ปลัดกรุงเพมหานคร รองปลัดกรุงเพมหานคร ผู้แทนกระทรวง

LIRT

การคลัง และผู้แทนกระทรวงมหาดไทยเป็นกรรมการ มีอำนาจควบคุมและดำเนินการเกี่ยวกับเงินกองทุนรวมตลอดจนதாகออกจากรองทุนนี้ ทั้งนี้ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๘ ในทำนองหมายความว่าควยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นมาโรยบังคับแก่ข้าราชการกรุงเพทมหานครโคบอนุโธม เว้นแต่ พระราชบัญญัตินี้จะได้อนุญติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๙ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการกรุงเพทมหานครได้รับเรื่องราวดอรับบำเหน็จบำนาญแล้ว ให้รีบตรวจสอบนำส่งให้ถึงผู้ว่าราชการกรุงเพทมหานครภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันรับ และเมื่อผู้ว่าราชการกรุงเพทมหานครได้รับเรื่องราวดังกล่าวแล้ว ให้รีบพิจารณาส่งภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันรับ ทั้งนี้เว้นแต่ความล่าช้าเป็นเพราะความผิดของผู้ขอเอง หรือในกรณีจำเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๐ การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการหรือของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่โอนมาเป็นข้าราชการกรุงเพทมหานคร ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี ที่โอนอยู่ในวันโอนรวมเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....
.....

นายอวิธ สุนทรสารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) ประธาน
ประชาชนที่เคารพ รัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรข้าราชการกรุงเพท
มหานคร พ.ศ. .... โดยมีหลักฐานและเหตุผลดังต่อไปนี้

LIRT

หลักการ ใหม่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร
 เขตผล โดยที่ใหม่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครแล้ว จึง
 จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติว่าด้วยบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานครขึ้น เพื่อให้สอดคล้อง
 กัน

อันนี้ใคร ก็เรียบเพิ่มเติมว่ากฎหมายทั้งสามฉบับนี้จะ เสนอต่อไปอีกหนึ่งฉบับนั้น เป็น
 กฎหมายซึ่งมีการต่อเนื่องกันแต่โดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยบำนาญข้าราชการ
 กรุงเทพมหานครนี้ ก็โดยที่พวกเราใคร่รวมเอาข้าราชการทั้งหลายเข้ามาเป็นข้าราชการ
 กรุงเทพมหานคร ปัญหาเรื่องบำเหน็จบำนาญจึงเกิดขึ้นว่าเราจะคิดให้เขาอย่างไร
 ให้อ่างไร ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นการวางหลักการและเหตุผลว่า ข้าราชการ
 ที่มาร่วมกันนั้นมีสิทธิจะใคร่รับบำเหน็จบำนาญประการใด

นายประสิทธิ์ อุไรรัตน์ : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องร่างพระราชบัญญัติ
 ว่าด้วยบำนาญนี้ แนวทางที่รัฐบาลเสนอนั้น เป็นแนวทางที่บีบบำเหน็จบำนาญของประเทศ
 มาตราไซ้ คือมีบำเหน็จบำนาญสูงกว่าข้าราชการ กระผมจึงใคร่จะเรียนถามว่ามติ
 บำนาญของข้าราชการที่มีส่วนบกพร่องอะไรบางที่ข้าราชการกรุงเทพมหานครจะรวมไซ้
 ด้วยไม่ได้ เพราะว่า เป็นหลักใหญ่ การที่เขียนมีลักษณะเป็นในทำนองว่าข้าราชการ
 กรุงเทพมหานครนี้คือทำอะไรราชการสามัญเหมือนของกระทรวงทั้งหลาย ก็จะ
 เป็นการแยกข้าราชการออกไปอีกประเภทหนึ่ง แต่เดิมที่เราเคยเขียนกฎหมายให้
 พนักงานเทศบาลคือบำเหน็จบำนาญสูงกว่าข้าราชการ ก็เป็นเรื่องของเทศบาล เที่ยวนี่
 สภาพของเทศบาลในกรุงเทพมหานครก็ไม่มีแล้ว เมื่อไม่มีกรมก็มีความเห็นว่าควรจะ
 ถือว่าข้าราชการนั้นที่โอนเข้ามาใหม่ เป็นข้าราชการธรรมดาเหมือนของกระทรวง
 ทั่ว ๆ ทั่วไป แล้วอีกส่วนที่โอนตัวไปนั้นเป็นเครื่องบังคับ ถ้าจะแก้ก็ควรแก้ที่ตัวพระราช
 บัญญัติใหญ่นี้ ออย่าไปใหม่อีกย่อยออกไป พินิจสำหรับพนักงานเทศบาลซึ่งเขาเคยได้สิทธิ
 แล้ว เราจะทำประการใด กระผมเห็นว่าควรให้เงื่อนไขเขาของประการ

ประการที่ ๑ ให้เขานับเวลาราชการเหมือนอย่างที่ระบุไว้ในกฎหมายนี้ได้ ก็คือ
 นับต่อเนื่องกันไปนครบาล

ประการที่ ๒ ของเดิมเขาได้มีบ้านอยู่สูง ให้เขาคิดคอนคึกมีบ้านอยู่เฉยหนหนึ่ง แล้วก็นำบ้านมาอยู่ใหม่เหมือนอย่างข้าราชการอีกหนหนึ่ง คือให้เขาเลือกเอาในสองแบบ ใจกระดมนั้นบอกจะให้ถือปฏิบัติในระหว่างข้าราชการทุกประเภท มีลักษณะบ้านเห็นบ้านอยู่ดีเหมือนกัน คือไม่ควรให้หน่วยนั้นแตกค่างพิเศษไปกว่า ส่วนหน่วยนี้ก็น้อยกว่า ใจกระดมนั้นรักอย่างนี้ครับ

นายถวิล สุนทรสารบูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาเรื่องบ้านเห็นบ้านอยู่ของข้าราชการกรุงเทพมหานครนี้ ก็ได้มีการพิจารณาพหุพจนกันอยู่เหมือนกัน ควรจะเป็นไปในรูปใดและแบบใด สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นความจริงที่กฎหมายบ้านเห็นบ้านอยู่ได้ให้บ้านเห็นบ้านอยู่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนธรรมดา ทั้งนี้ด้วยนโยบายเดิมก็ต้องการที่จะส่งเสริมให้ข้าราชการ ไปปฏิบัติงานในส่วนท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น ให้ได้ข้าราชการที่มีประสิทธิภาพไปทำงาน เพื่อช่วยกันพัฒนาบ้านของท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า และโดยเฉพาะข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ความหวังที่จะก้าวหน้าไปเหมือนกับข้าราชการพลเรือนนั้นยาก โดยเหตุที่ว่าท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นก็มีขอบเขตจำกัด แต่ละจังหวัดแต่ละเทศมณฑลหรือแต่ละท้องถิ่นนั้น ๆ การที่จะโอนหรือจะขยายให้ใครมีตำแหน่งหน้าที่การงานให้กว้างขวางออกไปย่อมทำได้ยาก ต้องการที่จะให้เขาอยู่ในส่วนท้องถิ่นของเขาตนเองโดยลำคัมไป เพื่อให้มีความรู้ความสามารถที่จะทำงานใหม่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ในทางนโยบายจึงให้บ้านเห็นบ้านอยู่แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสูงกว่าข้าราชการของรัฐบาล การที่ให้เงินเดือนสูงกว่านี้ โดยเฉพาะกรุงเทพมหานครข้าราชการส่วนใหญ่ก็มาจากเทศบาลซึ่งได้มีสิทธิที่จะได้รับบ้านเห็นบ้านอยู่สูงกว่าทั้งที่โลกสามมาแล้วเป็นส่วนใหญ่ กฎหมายนี้จึงได้อนุโลมตามที่จะคงรักษาสถิติส่วนใหญ่เอาไว้ และความสำคัญอีกอย่างหนึ่ง ก็คือกองทุนบ้านเห็นบ้านอยู่ซึ่งในรัฐบาลและข้าราชการพลเรือนนั้นหาไม่มี คงมีประมาณธรรมดา มาขายเป็นเงินบ้านเห็นบ้านอยู่แก่ของเทศบาลหรือของกรุงเทพมหานครนี้ยังคงมีกองทุนบ้านเห็นบ้านอยู่อยู่ คือหมายความว่าในการบริหารราชการนั้น นอกจากจะหาเงินมาบำรุงท้องถิ่นไปตามกำลังเงินแล้ว ให้คิดถึงควาสำหรับข้าราชการซึ่งเขาทำงานในท้องถิ่น

นั้นจะให้มาเห็นจำนวนอายุเขาอย่างไรซึ่งทางรัฐบาลมิได้ตั้งงบประมาณไปให้พิเศษสำหรับ
จ่ายมาให้เห็นจำนวนอายุให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หองถิ่นนั้นจะต้องจัดตั้งกองทุนขึ้นเพื่อ
ใช้จ่ายมาให้เห็นจำนวนอายุให้แก่ข้าราชการที่มีปฏิบัติงาน เมื่อเป็นเช่นนั้น การที่จะเอาข้าราชการ
การกรุงเทพมหานครมาเป็นข้าราชการพลเรือนโดยเพิ่มรูป รับมาให้เห็นจำนวนอายุทาง
รัฐบาล หรือทางงบประมาณของกระทรวงการคลัง ก็จะเป็นการเพิ่มภาระให้แก่รัฐบาล
เมื่อกองทุนยังมีอยู่ก็ควรจะได้ใช้เงินกองทุนนั้นทำประโยชน์ต่อไป อันนี้เป็นหลักการใหญ่
ของร่างพระราชบัญญัติบำนาญให้เห็นจำนวนอายุฉบับนี้

ประธานสภาปิตัญญุติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ผมจะขอมติ
ของที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือ ๑๒๓ คน)

ประธานสภาปิตัญญุติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาปิตัญญุติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะให้ส่งคณะกรรมการสามัญ
หรือวิสามัญ

นายถวิล สุนทรสารหลู (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาล
ขอให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภาปิตัญญุติแห่งชาติ : รัฐบาลขอให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุด
การปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาปิตัญญุติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะ
กรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการปฏิบัติภายในวันนี้

นายถวิล สุนทรสารหลู (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาล
ขอเสนอปฏิบัติตามที่ตามข้อบังคับ ฯ

LIRT

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอแปรผู้คิตามข้อมั่งคัม ฯ จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่า กำหนดการแปรผู้คิตาม
ข้อมั่งคัม ฯ

ระเบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

เหตุผล

โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๘ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
กำหนดให้ข้าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็น
ข้าราชการการเมืองและไทยที่เป็นการสมควรที่จะให้มีตำแหน่งข้าราชการการเมืองเพิ่ม
ขึ้น คือ เลขาธิการประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้ช่วยเลขาธิการประธานสภาิติบัญญัติ
แห่งชาติ เลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยเลขาธิการ ผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือน :

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้บังคมตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ให้มี อ.ก.พ. หัวหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงประกอบด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นรองประธาน เลขาธิการรัฐสภา และรองเลขาธิการรัฐสภา เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และให้มี อ.ก.พ. หัวหน้าที่ อ.ก.พ. กรม ประกอบด้วยเลขาธิการรัฐสภา เป็นประธาน รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้อำนวยการกองและหัวหน้าส่วนราชการซึ่งมีฐานะเทียบกองเป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. ดังกล่าว

LIART

เลือกตั้งเลขาธิการหนึ่งคน

อ.ก.พ. ตามความในมาตรา ๓๑ นอกจากมีหน้าที่ที่ระบุไว้ในพหุมาตราต่าง ๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้มีหน้าที่ช่วย ก.พ. หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี ปฏิบัติการให้เต็มไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในยกเลิกความในมาตรา ๓๐ พ.วิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๐ พ.วิ การโอนข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการอัยการ ทหาร ข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงกลาโหม ข้าราชการส่วนจังหวัด ข้าราชการกรุงเทพมหานคร หรือพนักงานเทศบาล มาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนในอัตราเงินเดือน ที่ไม่สูงกว่าเดิม อาทาท่าได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจ โดยกระทรวงทบวงกรม ที่จะรับโอนให้ความตกลงกับกระทรวง ทบวง กรม จังหวัด กรุงเทพมหานคร หรือเทศบาล เจ้าสังกัดแล้วแต่กรณี แล้วรายงาน ก.พ. เพื่อพิจารณาอนุมัติ และให้ ก.พ. มีอำนาจเทียบกันชั้นขั้น และขั้นเงินเดือน ข้าราชการพลเรือนที่จะรับโอนมาบรรจุ

การโอนมาเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้ ก.พ. รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้ส่งบรรจุ

การโอนมาเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นเอกและชั้นโท เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว ให้เจ้ากระทรวงเป็นผู้ส่งบรรจุ

การโอนมาเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีและชั้นจัตวา เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวงหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณีเป็นผู้ส่งบรรจุ

การโอนข้าราชการประเภทวิสามัญและพนักงานเทศบาลวิสามัญจะกระทำมิได้ เพื่อประโยชน์ในการมีเวลาราชการ ให้ต่อเวลาราชการ หรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมาในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานเทศบาล เป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือน ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๕ ในยกเลิกความในมาตรา ๓๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๑๔ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

มาตรา ๑๐๖ ตำแหน่งข้าราชการการเมืองมีดังนี้

- (๑) นายกรัฐมนตรี
- (๒) รองนายกรัฐมนตรี
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๔) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๕) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
- (๖) รัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๗) รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง
- (๘) รัฐมนตรี
- (๙) ประธานที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
- (๑๐) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
- (๑๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๑๒) รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๑๓) เลขานุการตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
- (๑๔) รองเลขานุการตำแหน่งนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
- (๑๕) ผู้ช่วยเลขานุการตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
- (๑๖) เลขานุการตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
- (๑๗) ประจำสำนักตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
- (๑๘) โฆษกประจำสำนักตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
- (๑๙) รองโฆษกประจำสำนักตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
- (๒๐) เลขานุการคณะรัฐมนตรี
- (๒๑) รองเลขานุการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
- (๒๒) ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
- (๒๓) เลขานุการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
- (๒๔) เลขานุการคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการ

LIRT

(๒๕) รองเลขาธิการคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการฝ่าย
การเมือง

(๒๖) เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

(๒๗) ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

(๒๘) เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการทบวง

(๒๙) ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการทบวง

(๓๐) เลขาธิการประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(๓๑) ผู้ช่วยเลขาธิการประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(๓๒) เลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

(๓๓) ผู้ช่วยเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๙ ทวิ และมาตรา ๑๐๙ ทริ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๑๐๙ ทวิ การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองตำแหน่งเลขาธิการประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้ช่วยเลขาธิการประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งเห็นสมควรและเป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้

มาตรา ๑๐๙ ทริ การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองตำแหน่งเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งเห็นสมควร และเป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้ โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๑ ทวิ และมาตรา ๑๑๑ ทริ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๑๑๑ ทวิ ภายใต้มติบังคับมาตรา ๑๑๑ (๑) (๒) และ (๕) ข้าราชการการเมืองในตำแหน่งเลขาธิการ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้ช่วยเลขาธิการประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติออกจากตำแหน่ง เมื่อ

LIRT

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จมพล ด. กิตติขจร

(ตมม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เหตุผล

โดยที่ความจำเป็นต้องแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยใหม่ และปรับปรุงองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย ตลอดจนในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ดำเนินการบริหารและการศึกษาเป็นไปด้วยความคล่องตัวและเหมาะสมยิ่งขึ้นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

LIRT

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า **พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....*

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในบทเลิกมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๔๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๐

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๔๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) คณะ
- (๓) วิทยาลัย
- (๔) แผนกอิสระ

และอาจมีสิ่งตั้งขึ้นเพื่อการวิจัยและศูนย์เพื่อส่งเสริมวิชาการ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการ เป็นกองและแผนก

คณะ วิทยาลัยและแผนกอิสระอาจแบ่งส่วนราชการ เป็นสำนักงานเลขานุการ และแผนกวิชา

สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการ เป็นแผนก*

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ หวี่ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๔

มาตรา ๕ หวี่ ในวิทยาลัยหนึ่ง ให้มีคณบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ
ในสถาบันหรือศูนย์หนึ่ง ให้มีผู้อำนวยการคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรม
ศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

มาตรา ๗ การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๕ ให้ทำเป็น
ประกาศมหาวิทยาลัยของรัฐ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗ ในยกเลิกมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๔๔

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๔
ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

มาตรา ๑๒ ให้มหาวิทยาลัยนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของสภามหาวิทยาลัย ซึ่ง
ประกอบด้วยนายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะไต่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และ
อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และหัวหน้าแผนกอิสระในมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการ
โดยตำแหน่ง กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งจะไต่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง มี
จำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินเก้าคน

ให้อธิการบดีเป็นคณบดีของสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

ในรองอธิการบดีเป็นเลขาธิการสภามหาวิทยาลัย ในกรณีรองอธิการบดีหลายคน
ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขาธิการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

มาตรา ๑๕ ให้อธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงาน
ของมหาวิทยาลัย จะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

LIRT

อธิการบดีและรองอธิการบดีนั้น จะให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดย
คำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และให้คำทรงตำแหน่งสภี แต่จะทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้*

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ หวิ แห่งพระราชบัญญัติมหา
วิทยาลัยบรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๔๔๕

มาตรา ๑๔ หวิ อธิการบดีและรองอธิการบดีก็จะมีคุณวุฒิตั้งนี้

(๑) ใ้ปริญญาไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่ากัน ในวิชาที่มีการสอนใน
มหาวิทยาลัยนี้ หรือ

(๒) ใ้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือในโรงเรียนชั้นสูงของกระทรวงหนึ่ง กระทรวง
ใดในประเทศไทยมาแล้วไม่ต่ำกว่าห้าปี*

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
บรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๔๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๐ ในกรณีตำแหน่งอธิการบดีว่างลง หรืออธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่
ใ้ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดี
ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดี
ที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีไม่มีรองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้รักษาการตามตรา ๑๔ หวิ
เป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี*

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมหา
วิทยาลัยบรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๔๔๕

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑ หวิ แห่งพระราชบัญญัติมหา
วิทยาลัยบรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๔๔๕

มาตรา ๑๑ หวิ ให้มีมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา
๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการของวิทยาลัย สถาบัน
และศูนย์ โคชอุโฌ*

LIRT

มาตรา ๑๔ ในหลักเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๓ ผู้สอนในมหาวิทยาลัยมีดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ
- (๕) อาจารย์ผู้ช่วย
- (๖) ผู้บรรยายพิเศษ

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔ หวิ และมาตรา ๓๕ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๓๔ หวิ รองศาสตราจารย์จะไ้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้

- (๑) ไ้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่ากัน และไ้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือใน
สถานศึกษาชั้นสูงของกระทรวงหนึ่งกระทรวงใดมาแล้ว รวมเวลาไม่ต่ำกว่าสามปี
- (๒) ไ้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่ากัน และไ้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือในสถาน
ศึกษาชั้นสูงของกระทรวงหนึ่งกระทรวงใดมาแล้ว รวมเวลาไม่ต่ำกว่าเจ็ดปี หรือ
- (๓) ไ้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่ากัน และไ้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือในสถาน
ศึกษาชั้นสูงของกระทรวงหนึ่งกระทรวงใดมาแล้ว รวมเวลาไม่ต่ำกว่าสิบปี

มาตรา ๓๕ ทวิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จะไ้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้

- (๑) ไ้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่ากันและไ้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือในสถาน
ศึกษาชั้นสูงของกระทรวงหนึ่งกระทรวงใดมาแล้ว รวมเวลาไม่ต่ำกว่าสองปี
- (๒) ไ้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่ากัน และไ้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือใน
สถานศึกษาชั้นสูงของกระทรวงหนึ่งกระทรวงใดมาแล้ว รวมเวลาไม่ต่ำกว่าห้าปี หรือ
- (๓) ไ้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่ากัน และไ้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือใน
สถานศึกษาชั้นสูงของกระทรวงหนึ่งกระทรวงใดมาแล้ว รวมเวลาไม่ต่ำกว่าเจ็ดปี

LIRT

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๔๓ ให้เพิ่มมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่การเรียกชื่อปริญญา และการใช้อักษรย่อสำหรับปริญญาในวิทยาลัย โดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๔๓ ครุฑวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดไว้สำหรับกรรมการ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้สอน ตลอดจนผู้สำเร็จการศึกษาในคณะ วิทยาลัยหรือแผนกอิสระของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อยู่ในวาระประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ ให้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดตั้งคณะ หรือแผนกอิสระที่ใช้บังคับอยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา คงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้แทน

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

นายบุญรอด บิณฑนันท์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : รัฐมนตรี
เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยมี
หลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ แต่ขอเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เหตุผล โดยที่ความจำเป็นที่องฆ่่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยใหม่ และปรับปรุงองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย ตลอดจนผู้สอนในมหาวิทยาลัย เพื่อให้การดำเนินการบริหารและการศึกษาเป็นไปด้วยความคล่องตัวและเหมาะสมยิ่งขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จึงข่าเป็นท้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

นายบุญชู โรจนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ ความมุ่งหมายในการแก้ไขพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้ ก็เป็นเรื่องที่จำเป็นและมีเรื่องซึ่งทางมหาวิทยาลัยเองก็ประสงค์จะให้แก้ไข แต่ครั้งเมื่อไดย่านเจ้าหน้าที่ไป ในการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้ ก็กลับมีการแก้ไขร่างในการบริหารของมหาวิทยาลัยไปในทางซึ่งไม่ตรงตามสภาพที่เป็นอยู่ในขณะนี้ แล้วกระผมก็เห็นว่าจะมีผลตรงกันข้ามกับความมุ่งหมาย ก็คือ ความคล่องตัวในการบริหารนี้อาจจะกระทบกระเทือนก็ได้ นั้นก็คือหมบัญญัติในมาตรา ๕ ซึ่งแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยออกไปโดยเลิกสำนักงานเลขาธิการ ทั้งสำนักงานอธิการบดีขึ้น การที่บัญญัติเช่นนี้ก็จะมีผลทำให้มหาวิทยาลัยขาดแม่บ้านประจำที่จะคอยดูแลบริหารงานของมหาวิทยาลัยไปอย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้ แม่บ้านก็คือ สำนักงานเลขาธิการ เปรียบกับการบริหารงานของกระทรวงทบวงกรมอื่นทั่วสำนักงานนี้ ก็เปรียบเสมือนสำนักงานปลัดกระทรวงนั่นเอง ซึ่งผู้เป็นเจ้าสำนักหรือเป็นหัวหน้าของสำนักงานนั้นก็ป็นข้าราชการประจำมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุจรรณหรือปัญหาต่าง ๆ ในการบริหารมหาวิทยาลัยนี้ต่อเนื่องกันไป จึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงอธิการบดี ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัตินี้ถึงแม้จะมีการกำหนดใหม่ รองอธิการบดีก็เข้ามาทำหน้าที่ แต่เนื่องจากทั้งอธิการบดีและรองอธิการบดีนี้เป็นบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง และมีระยะเวลาในการบริหารตามกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จึงถือไม่ได้ว่าจะเป็บุคคลซึ่งจะคอยบริหารงานของมหาวิทยาลัยนี้ต่อเนื่องกันไป มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ นี้อยู่ ถ้าหากมีการปรับเปลี่ยนโดยเฉพาะอย่างปึงเมื่อคำนึงถึงว่า ถ้าเกิดการสิ้นอายุหรือพ้นวาระของอธิการบดีและรองอธิการบดีพร้อมกัน งานของมหาวิทยาลัยนี้ก็จะเปรียบได้ว่าคงจะงักเพราะว่าไม่มีผู้บริหารงานที่จะดำเนินการต่อเนื่องกันไปได้

LIRT

และอีกประการหนึ่งก็คือว่า เพราะว่าเหตุที่บัญญัติเปลี่ยนแปลงโครงร่างเช่นกัน ในร่างพระราชบัญญัตินี้จึงต้องไปบังคับให้สถานมหาวิทยาลัยอุดมศึกษาไทยสมัคร ตัวเลขาธิการของมหาวิทยาลัยปัจจุบันนี้เป็นรองอธิการบดีไปในตัว เพราะว่าทุกแห่งเขาก็อยากให้มีรองอธิการบดีทำหน้าที่เลขาธิการของมหาวิทยาลัย ความมีชื่อเสียงมหาวิทยาลัยเขา เช่นนั้นผมเห็นว่าไม่ถูกต้อง เพราะว่ารองอธิการบดีอาจจะมีความชำนาญ จะต้องมีความรู้และมีคุณสมบัติหลายประการ ซึ่งสถานมหาวิทยาลัยเขาควรจะมีโอกาสได้เลือกเพิ่มเอาเองแล้วก็เสนอต่อรัฐบาล แต่ไปบัญญัติไว้เลยว่า เมื่อออกกฎหมายนี้ไปแล้วเลขาธิการของมหาวิทยาลัยกลายเป็นรองอธิการบดีไปในตัว ซึ่งผมเห็นว่าไม่ถูกต้อง ผมไม่ทราบว่าเพราะเหตุใดจึงได้มีการเปลี่ยนแปลงโครงร่างของการบริหารของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้ผิดแปลกไปจากปัจจุบัน ผมอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าเหตุเช่นนั้นเป็นอย่างไรรู้มากกว่าเหตุผลนั้นสมควรที่จะยอมรับ สถานีก็จะได้รับหลักการ แต่ว่าถ้าหากว่าไม่สมควรแล้วจะมีผลเสียอย่างไรที่ผมไม่ทราบแล้ว ผมก็ใคร่จะขอให้ปรับปรุงแก้ไขจุดนี้เสีย ผมขอบคุุณครับ

นายบุญรอด ภิณฑสันต์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาในเรื่องที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เปลี่ยนแปลงการแค่เดิม ซึ่งมีเลขาธิการทำหน้าที่แทนทางด้านธุรการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มาเป็นรองอธิการบดีที่ตำแหน่งนั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการที่เราควรทำให้สอดคล้องต้องกันกับพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ซึ่งได้เกิดขึ้นมาในระบอบหลัง เพราะเท่าที่มีอยู่ ที่มีเลขาธิการก็เพียงจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนมหาวิทยาลัยหลังตั้งขึ้นที่เกิดขึ้นมาอีก ๘ แห่งนั้นเป็นแบบเดียวกันที่ปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัตินี้ มีความแตกต่างกันอยู่เล็กน้อย ในระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวคือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนี้มีเลขาธิการและมีสำนักงานเลขาธิการ แต่ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้มีเลขาธิการมีได้บรรพถึงสำนักงานเลขาธิการการมีส่วนที่รองเลขาธิการก็อาจจะเป็นการเพิ่มขึ้นโดยการปฏิบัติ เมื่อเห็นว่ามีควรปรับปรุงแล้วจึงทำให้เหมือนกันทุกมหาวิทยาลัย เพื่อที่จะได้เป็นอย่างเดียวกัน ทางรัฐบาลได้พิจารณาอย่าง

LIRT

ละเอียดถี่ถ้วน ปรีกษากันหลายครั้งหลายหน พร้อมกับเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยด้วย จึงได้ความเห็นในท้ายที่สุด ให้เปลี่ยนเป็นสำนักงานอธิการบดี และตัวเลขราชการ มหาวิทยาลัยก็เป็นรองอธิการบดีคนหนึ่ง ที่มีปัญหาที่ท่านสมาชิกได้เสนอขึ้นอีกอันหนึ่งก็คือว่าการเป็นเลขาธิการมหาวิทยาลัยบรมครูศาสน์ มีความเป็นอยู่คือถาวรคงไปเหมือนกับข้าราชการประจำหรือปลัดกระทรวงของกระทรวง หรือจะเป็นอธิบดีกรม ก็แล้วแต่ถ้าจะเทียบเท่าตามอาวุโสก็เท่ากับอธิบดีหรืออาจจะต่ำกว่านั้นก็ได้อีก ถ้าหากว่าในการที่จะเป็นชั้นของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นเลขาธิการนั้นจะเป็นขั้นใด เพราะว่าในกฎหมายของบรมครูศาสน์แต่เดิมนั้น เลขาธิการก็มีคุณวุฒิเฉพาะซึ่งมิได้คงระบุม่า จะต้องเป็นข้าราชการชั้นโท เป็นแต่เพียงว่ามีคุณวุฒิอย่างหนึ่ง ในขั้นนี้ก็อาจเป็นจริงในเรื่องที่ว่ารองอธิการบดีนั้น ในครั้งมีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอธิการบดี หมายความว่า ตามมาตรา ๑๔ หักของร่างพระราชบัญญัตินี้ ท่านสมาชิกก็เห็นว่าถ้าหากว่าเป็นทั้งนี้แล้ว ก็อาจจะขัดแย้งได้หรือไม่กับตัวเลขราชการ เพราะมีข้อมูมาตราหนึ่งซึ่งให้เลขาธิการทำการ เป็นรองอธิการบดี แต่ทั้งนี้ก็เป็นในระยะเริ่มแรก เพราะมีเดะนั้นแล้วก็จะเป็นการขาดตอน ถ้าหากว่าไม่มีมาตรานี้ไว้ในเรื่องของคุณวุฒินี้เท่าที่สอบแล้ว เลขาธิการท่านปัจจุบันนี้ เป็นผู้มีคุณวุฒิครบตามมาตรา ๑๔ แล้ว เมื่อพ้นจากกรอื่นนี้แล้วมันก็เป็นปกติธรรมดา รองอธิการบดีถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงตามเหตุนั้นก็คงจะมีปัญหาอันใด ก็ได้คนที่มีความคุณวุฒิของรองอธิการบดี ที่นั้นอยู่อีกปัญหาหนึ่งที่ท่านสมาชิกได้กล่าวขึ้น คือว่าการปฏิบัติงานเป็นเลขาธิการของมหาวิทยาลัยบรมครูศาสน์จะเป็นตำแหน่งประจำ เพราะเหตุว่าเป็นงานประจำเหมือนกับตำแหน่งประจำของอธิบดี หรือปลัดกระทรวง แล้วก็ตามแห่งรองอธิการบดีและอธิการบดีนี้เป็นตำแหน่งวาระในกฎหมายในกฎหมายของมหาวิทยาลัยนั้นก็จะเป็นวาระ ๒ ปี หรือในมหาวิทยาลัยบรมครูศาสน์มีอธิการบดีเป็น ๔ ปี ทั้งนี้ก็ได้พิจารณาเหมือนกันว่าความจำเป็นในการที่จะต้องมีผู้ที่ดำเนินการทางด้านธุรการนั้น จำเป็นจะต้องเป็นผู้ที่ประจำตลอดไปหรือไม่ อย่างเช่นที่มหาวิทยาลัยบรมครูศาสน์ หรืออุทสาถกกรมมหาวิทยาลัยเป็นอยู่นับแต่เนื่องจากประธาจารย์ที่ได้เห็นในมหาวิทยาลัยอีก ๔ แห่ง ที่ได้มีมาในตอนที่หนึ่งแล้วนั้นไม่มีปัญหาดังนี้ประการ

ว่าทางมหาวิทยาลัยก็อาจที่จะจับเจ้าหน้าที่ผู้มีความรู้และมีการท่องเที่ยว แต่ผู้ควบคุมนั้นเป็นผู้ซึ่งมีตำแหน่ง เป็นรองอธิการบดีในฝ่ายธุรการ หรือจะเรียกว่าฝ่ายปกครองหรืออะไรก็แล้วแต่ จึงมีความเห็นว่าสมควรที่จะเปลี่ยนได้ ให้สอดคล้องกันกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เขา จะก็ไม่ล้าหลังกันอย่างเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

นายไพจิตร เอศวีภูส : พานประธานที่เคารพ การแก้ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ครั้งนี้ ความจริงเป็นเรื่องที่ควรจะทำ เพราะว่าพระราชบัญญัติหลักเดิมมันได้ใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๕ มีการแก้ไขจนถึงฉบับที่ ๔ แต่ส่วนมากเป็นการแก้ไขในประเด็นปลีกย่อย โดยเฉพาะในด้านการที่จะให้รองอธิการบดีนั้น กระผมคิดว่า เป็นข้อดี เพราะว่ามหาวิทยาลัยขนาดธรรมศาสตร์นั้น ถ้าหากอธิการบดีไม่มีผู้ช่วยพอสมควรแล้ว จะบริหารงานได้ยากมาก แลถึงกระนั้นก็ตามเมื่อได้พิจารณารายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติแล้วกระผมก็มีข้อข้องใจ ขอบุญทั้งหมด ๕ ประการด้วยกัน กระผมจะไม่ใช้เวลานาน พยายามให้สั้นที่สุด

ประการแรกนั้น กระผมใคร่ขอสนับสนุนท่านสมาชิกที่โศกปริปรามาแล้ว คือ มาตรา ๙ ที่ได้ระบุว่าเมื่อกฎหมายนี้ออกแล้ว ให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี ขอได้โปรดสังเกตนะครับว่า ไม่ใช่รักษาการหรือทำหน้าที่ แต่ดำรงตำแหน่งเลย อันนี้กระผมคิดว่ามีข้อที่พึงสังเกตอยู่ ๓ ประการด้วยกัน คืออันนี้เป็นกฎหมายที่ค่อนข้างจะแปลก กระผมไม่ชำนาญกฎหมาย แต่เท่าที่เคยดูเคยศึกษามา นี้ กระผมสงสัยว่าอันนี้จะเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่มีการแต่งตั้งข้าราชการโดยพระราชบัญญัติเท่าที่ทราบรู้สึกว่าจะไม่เคยมี

ประการที่ ๒ นั้น ก็คือว่า มาตรา ๙ นี้ รัชกัมมาตรา ๙ โดยตรง มาตรา ๙ กำหนดให้การแต่งตั้งรองอธิการบดีนั้นเป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัย เมื่อสภามหาวิทยาลัยเห็นชอบแล้วจึงเสนอเกล้า ๆ ให้ทรงพระกรุณาแต่งตั้ง อันนี้ก็เห็นชัดว่าเป็นอำนาจของสภา แต่ว่าพระราชบัญญัติอันนี้ มีข้อช่วยให้อำนาจ มีข้อจำกัดอำนาจกลับมา

ประการที่ ๓ นั้น ก็คือว่า กระผมเชื่อแน่ว่าผู้ร่างนั้นไม่ได้มีเจตนาไปในทางที่ไม่ดี แต่กระผมรู้สึกว่าจะ โดยเฉพาะในวงการมหาวิทยาลัยถ้าหากกฎหมายนี้ออกไปในรูปนี้

เป็นไปใ้ซึ่งจะมีการที่เจตนารมณ์ของผู้ร่างไปเป็นมงคล ซึ่งไม่จำเป็นเลยกระ
 ฒษอนแต่เพียงเรีบนว่า ถ้าหากมีความจำเป็นจริง ๆ ที่จะต้องมีรองอธิการบดีโดยรีบด่วน
 จะเป็นเพราะว่าอธิการบดีไม่อยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติงานได้จะโดย เหตุผลประการใดก็ตาม
 นั้น ทางออกนั้นก็มิได้อยู่ที่ปฏิบัตินั้นมาเป็นธรรมเนียมอยู่แล้ว ก็คือเขียนเป็นบทเฉพาะกาล
 ไม่ใช่เป็นบัญญัติในบทเฉพาะการนั้นก็เพียงแต่บอกว่า ให้ผู้ที่ เป็นเลขาธิการอยู่นั้นทำ
 หน้าทำรองอธิการบดีไปหลายก่อนจนกว่าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งเป็นการ
 ถาวร มันก็ขมเรื่อง แต่กระผมรู้สึกว่าจะเขียนไว้ให้เป็นการตั้งอำนาจการโดยพระราชบัญญัติ
 นั้น จะโดยสติไม่เท่าต่อเสีย ส่วนอีก ๔ ข้อนั้น กระผมพยายามจะให้สั้นที่สุดประการแรก
 นั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับมาตรา ๔ คือการแบ่งคณะวิชาลัยและแผนกอิสระออกเป็นสำนักงาน
 สาขาการและแผนกวิชา ประเด็นอยู่ที่แผนกวิชา คือปัจจุบันนี้โดยเหตุาในทางคำ
 สังคมศาสตร์ เพราะพม่าว่าความจำเป็นนั้นเป็นการรวมตัววิชาต่าง ๆ ไม่ใช่แยกออกให้
 มันมากขึ้น ทั้งนี้เพราะเราประสมแล้วว่าความเจริญทางด้านวิชาการนั้น ประสบอุปสรรค
 จากกาที่มีกาแบ่งแยกมากเกินไป นี้เป็นในทางคำหลักการ แต่ว่าในกรณีของประเทศ
 นั้น กระผมคิดว่ามีปัญหา เพิ่มเติมคือเมื่อใดแบ่งแผนกวิชาออกโดยมีฐานทางกฎหมายแล้ว
 เราจะพบว่าผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าแผนกวิชานั้น มักจะห่ากัวเป็นนายรายย่อย ๆ
 ทำให้เกิดการแตกแยกในขณะ ไม่สามารถจะประสานงานกันไ้กันนี้ไม่มีลกระทบกระเทือน
 ถึงทั้งอาจารย์ คุณภาพการสอนและการศึกษาของนักศึกษากระผมจะไม่เขียนรายละเอียด
 แล้วว่าปัญหานั้นมีอยู่แล้ว ก็ได้เคยประสมกันมาแล้ว จึงนำคิดว่า ถ้าหากว่าจำเป็นจะต้องมี
 แผนกวิชาที่นำจะห่ากัวไ้เป็นการภายใน ไม่มีความเสียหายอะไรเกิดขึ้น เพราะอาจารย์ก็
 เป็นชั้นพิเศษไ้แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องอาศัยตำแหน่งไ้จะฝึกแยกกันก็แค่เพียงว่าจะมีฐานน
 ษน้อยลง คือจะมีแต่เพียงอาจารย์ ไม่มีใครที่ เป็นฐานนัครชนเป็นระดับบริหารเพิ่มขึ้น

ในประเด็นที่ ๓ นั้นเกี่ยวกับมาตรา ๖ ซึ่งยกเลิกมาตรา ๘ และเท่าความไปอิง
 มาตรา ๕ ด้วย ในฉบับ พ.ศ. ๒๕๕๕ ในฉบับเดิมเน้นการตั้งหรือเลือกตั้งคณะไ้กระทำ
 ไ้แต่โดยพระราชบัญญัติ ซึ่งอันนี้ในกฎหมายใหม่ในร่างใหม่ไ้กำหนดไ้ว่ากรรมการแบ่งส่วน
 ราชการตามมาตรา ๕ ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยของรัฐ อันนี้ประเด็นที่

LIRT

น่าคิดก็เพราะว่าการที่จะตั้งหรือจะล้มคณะนั้น เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งของมหาวิทยาลัย นอกจากจะต้องดูความเหมาะสมในทางกานวิชาการแล้วยังต้องดูความเหมาะสม ในทาง กานความต้องการของตลาดและความต้องการในการพัฒนาประเทศ ถ้าหากว่าทั้งคณะ วิชาที่ไม่มีความจำเป็นแล้ว บัณฑิตที่ผลิตออกไปจะหางานทำไม่ได้ อันนี้คณะไม่ควรคิดขึ้น มาเอง เวลาที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งก็มีปัญหาอยู่แล้ว เมื่อปีก่อนเนื่องจากว่าบัณฑิตไม่ สามารถหางานทำได้ จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนชื่อของปริญญา แต่ว่าวิธีนี้ใช้ได้เพียงปีเดียว พอออกไปทางหน่วยงานที่รับบัณฑิตนั้นก็ไปเขียนให้มันละเอียดเข้าไปอีก ฉะนั้นเวลานี้ มีปัญหาว่าคณะที่จะต้องเปลี่ยนวิชาทั้งหมด เนื้อหาวิชาทั้งหมด เพราะว่ามันใช้ไม่ได้เคย ผลิตออกไปจำนวนมากนั้นหางานทำไม่ได้ ที่กระแหมกก็อย่างนี้ชี้เมาก็เพียงแค่นี้ให้เห็นว่า การจะตั้งหรือจะล้มคณะนั้นควรจะได้พิจารณาจากหลักการหรือขอบเขต การที่กำหนดไว้เป็น พระราชบัญญัติตามกฎหมายเดิมนั้น กระแหมกก็แล้ว ที่เรามาเปลี่ยนให้เป็นประกาศ ทรวงนั้นอาจจะผิดก็ในทางกานที่ว่าทำให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยคล่องตัวขึ้นแต่ กระแหมกอาจจะเรียนว่าความคล่องตัวในตัวของมันเองไม่มีความหมาย ความคล่องตัว ถ้าจะมีประโยชน์จะต้องเหมาะสมกับสภาพการณ์ ถ้าความคล่องตัวไม่เหมาะสมกับสภาพ การณ์แล้ว อาจจะให้โหมมากกว่าให้ประโยชน์ อันนี้กระแหมกขอเรียนว่าไม่เข้าใจเหตุผล ของการเปลี่ยนในข้อนี้

ประการที่ ๔ นั้น คือในมาตรา ๖๔ ในกฎกระทรวง ๓๓ เก็บ โดยเพิ่มตำแหน่ง ของรองศาสตราจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์เข้าไป อันนี้ถ้าหากว่าพิจารณาผิวเผิน อาจจะคิดว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย คณะไม่น่าจะมาเสียเวลาของสภาเลย แค่ว่าหากว่า พิจารณาให้ดีแล้ว โดยเฉพาะในสภาพความเป็นจริงเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็ก การเป็น ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และอื่น ๆ นั้น เป็นยศทางกานวิชาการ ถ้าจะให้ใคร จะให้เพราะว่าผู้ที่ใ้คนมีผลงานทางวิชาการก็เด่น ในพระราชบัญญัติเดิมนั้น กำหนดไว้ว่า มีอาจารย์แล้วก็มีศาสตราจารย์ รวมทั้งศาสตราจารย์พิเศษด้วย ตามหลักการก็คือว่า ผู้ที่มีผลงานทางวิชาการก็เด่นเท่านั้นจึงจะได้รับการแต่งตั้ง ถ้าหากว่าไม่มีก็คงเป็นอาจารย์ ทั่วไป แต่ถ้าหากว่าเขียนมาตามแบบนั้นแล้วกระแหมกเข้าใจว่าก็คงจะยึดหลักปฏิบัติเช่นเดียว

LIRT

กับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ อีกสิบแห่ง ก็คือว่าการแต่งตั้งนั้น เป็นไปตามเงินเดือนและอายุใส่
 ความรู้ความสามารถ คอนทริบิวชัน (contribution) ในทางค่าน
 วิชาการไม่สำคัญ เพราะฉะนั้นบทความวิชาการนี้ จะกลายเป็นมอดเคอรี (mockery)
 ยิ่งกว่านั้นเรายังจะพบว่าในระบบมหาวิทยาลัยนั้น เรามักจะใช้ระบบศักดิ์นา เจ้าขุน
 นายกันอยู่มาก ซึ่งผิดอย่างยิ่งในทางค่านวิชาการ ในทางค่านวิชาการควรจะดูอายุคิด
 นั้นขึ้นอยู่กับวิชาเหตุผลและปัญญา ไม่ใช่ศักดิ์ศรี ถ้าหากว่านอกจากผู้ช่วยอาจารย์
 อาจารย์ตรี อาจารย์โท อาจารย์เอก อาจารย์พิเศษ แล้ว เรายังจะอุปเปอร์อิมโพสท์
 (superimpose) เข้าไปอีกระบบหนึ่ง ก็คือรองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 อะไรนี่แล้ว เราจะพบว่าอันนี้เป็นการสร้างระบบศักดิ์นาเพิ่มเติมขึ้นในมหาวิทยาลัย การ
 ใช้ความรู้ความสามารถให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยนั้น จะยากยิ่งขึ้น กระผม
 ใคร่ขอเรียนว่ากรณีนี้ที่เรายังแก่ระบบเจ้าขุนมูลนายในมหาวิทยาลัยประเทศไทยไม่ได้
 มหาวิทยาลัยเมืองไทยจะมีทางเจริญไม่ได้ เพราะฉะนั้นน่าจะดีกว่าในเมื่อเราจะแบก
 กฎหมาย เราก็ควรจะแก้ไขให้ดีขึ้น

ในประการสุดท้ายนั้น มีต้นคิดเดียว ไม่ได้เกี่ยวกับประเด็นกฎหมาย แต่ว่าเป็น
 ประเด็นในทางค่านปฏิบัติ คือกระผมอยากจะขอความกระจ่างว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ได้ผ่านสภาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แล้วหรือไม่ว่าหากว่าผ่านแล้วสภา
 อาจารย์มีความเห็นอย่างไร ถ้าหากว่าไม่ได้ผ่าน กระผมก็ไม่แน่ใจว่า ทางมหาวิทยาลัย
 ได้ตั้งสภาอาจารย์ขึ้นมาเพื่ออะไร ขอบขอบคุณ

นายบุญรอด พิณพันธ์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมใคร่ขอตอบที่ท่านสมาชิกได้สอบถามหรือให้ข้อห่วงถึง ๕ ข้อด้วยกัน
 ดังต่อไปนี้

สำหรับข้อแรก เกี่ยวกับมาตรา ๕ ที่ว่า แต่เดิมกับมหาวิทยาลัยแบ่งออกเป็นคณะ
 ต่าง ๆ ส่วนมาไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ มีแผนกวิชา ความจริงมาตรา ๕ ที่มีแผนกวิชา ก็
 คือในส่วนนี้เกี่ยวกับคณะ วิทยาลัย และแผนกอิสระ อาจแบ่งส่วนราชการ เป็นสำนักงาน
 เลขาธิการและแผนกวิชา คือหมายความว่าให้โอกาสที่จะแบ่งได้เป็นแผนกวิชาถ้ามี

ความจำเป็น แต่ถ้าวินิจฉัย ก็ไม่ต้องแย้ง หมายความว่ามิฉะนั้นแล้วจะไปกระทำไม่ได้ นี่เปิดโอกาสให้และก็เป็นอย่างเดียวกันกับกฎหมายมหาวิทยาลัยอื่น ๆ อีก ๔ ฉบับ นั้น เป็นข้อแรก ซึ่งไม่ได้หมายความว่าบังคับว่าต้องแต่งตั้งคณาจารย์แล้วแต่อาจแต่งตั้งราชการ เป็นสำนักงานเลขานุการ และแผนกวิชาสำหรับคณะวิทยาศาสตร์และแผนกอิสระ

ข้อที่ ๒ กระทบข้ามข้อที่ ๔ ไป เรื่องมาตรา ๕ กระทบขอออกไปก่อน เรื่องเลขาธิการที่บอกไว้ ว่าไม่ร่างกฎหมายให้ให้เลขาธิการอัตโนมัติ (automatic) จากกฎหมายนี้ไปเป็นรองอธิการบดี แล้วก็อำนาจในการแต่งตั้งรองอธิการบดีและ อธิการบดีนั้นเป็นของสภามหาวิทยาลัย อันนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้ว และก็ เห็นว่าเป็นการกระทำที่กระทำได้และเหมาะสม แต่ก็อาจจะถือเป็นข้อคิดเห็นอันหนึ่ง ซึ่งสมควรที่จะฝากกับกรมการศึกษารัฐไปพิจารณาอีกทีหนึ่งก็ไม่ได้ เพราะเท่าที่เป็น อยู่นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่าการกระทำได้ และเป็นการเหมาะสมแล้ว คือ หมายความว่าเลขาธิการ เขาทำงานอยู่แล้ว เพื่อให้งานติดต่อกันไปก็อัตโนมัติไปเป็น รองอธิการบดี ที่มีการจะแต่งตั้งรองอธิการบดีใหม่ ปัญหาหรือไม่ว่าคนที่ไต่อัตโนมัติ ตามร่างพระราชบัญญัติที่นั้นนั้น จะต้องได้รับการแต่งตั้งอีกหรือว่าไปกระทบกระเทือน ไม่ได้ นั้น ก็เป็นเรื่องซึ่งฝากที่คณะกรรมการการศึกษารัฐพิจารณาว่าพระราชบัญญัตินี้ ได้พิจารณาต่อไป แต่ว่าปัญหานั้นคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้วและมีความเห็นว่าการกระทำได้

คำถามข้อที่ ๓ เรื่องการตั้งหรือล้มตามมาตรา ๕ โศภที่การตั้งในพระราชบัญญัติ เดิมในปัจจุบันนี้ การตั้งคณะหรือแผนกอิสระ คือมาตรา ๗ เติม การจัดตั้งคณะหรือแผนก อิสระขึ้นใหม่หรือการ เลิกล้มคณะหรือแผนกอิสระที่ตั้งขึ้นใหม่ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา ส่วนในร่างพระราชบัญญัติใหม่นี้ได้เปลี่ยนเป็นให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งขอสมมติว่าพระราชกฤษฎีกา แต่สิ่งหนึ่งนั้นก็ เป็นกบฏของการให้มหาวิทยาลัยมีความ คล่องตัวขึ้น เพราะเมื่อจะมีการพิจารณาในเรื่องตั้งนี้ ก็ต้องมีการผ่านคณะกรรมการการศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัยแล้ว เห็นว่าจะมีการคัดง้างขึ้นในการที่ให้ การแต่งตั้ง ราชการ การจัดตั้งอะไร อย่างที่ว่าไว้ในมาตรา ๕ นั้น ให้เป็นไปโดยความประกาศของ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเพื่อความคล่องตัว แต่ที่ว่าจะเห็นว่าพอหรือไม่ก็ขึ้น เราตั้งเริ่ม

LIRT

ไว้ว่า ถ้าพระราชบัญญัติที่ ๓ - ๔ ฉบับเป็นทั้งนั้น ก็สมควรจะเห็นไว้ว่าน่าที่จะกระทำ
ไว้เพื่อให้ความคล่องตัวตามที่ว่าไว้แล้ว แต่ปัญหาที่ถ้าหากจะทำได้ให้คณะกรรมการ
พิจารณาอีกครั้งหนึ่งก็ไม่ใช่อะไร เพราะเหตุว่าอาจจะมีความรู้สึกว่าเป็นคนที่มีเจ้าหน้าที่
มาซึ่งอาจจะไรต่าง ๆ ในยุคนี้ก็อาจจะสมควรให้เป็นพระราชกฤษฎีกา ก็อาจจะกระทำได้

ในข้อ ๔ เรื่องการมีคุณสมบัติของรองศาสตราจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดย
ความจริงแล้วความพระราชบัญญัติใหม่ไม่มีข้อใดเลยที่ละเอียดถี่ถ้วน ก็ขอ มาตรา ๓๓
กล่าวเฉย ๆ ว่า ผู้สอนในมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็นศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
อาจารย์ อาจารย์ผู้ช่วย และผู้บรรยายพิเศษ อันนี้กลับทำให้คล้าย ๆ กับเรียกว่าไม่มี
คุณสมบัติประกอบอยู่เลย อาจจะไปหาขึ้นก็ไปหาขึ้นนอกพระราชบัญญัติ อาจจะ
พระราชกฤษฎีกา หรืออาจจะเป็นกฎกระทรวง หรืออะไรใหม่ทั้งหมด แต่ว่าในพระราช
บัญญัติที่มีเพียงเท่านี้ มาตรา ๓๓ ผู้สอนในมหาวิทยาลัยแบ่งออกเป็นทั้งนี้แต่ในมาตรา ๓๓
ใหม่ในแง่การระเบียบก็ให้คุณสมบัติซึ่งจะแต่งตั้งได้จากร..... ไม่ได้หมายความว่า
มีเพียงเท่านี้ ในการที่จะให้เป็นผู้จัดไว้ก็เป็นทั้งมาตรา ๓๕ หรือ มาตรา ๓๕ ตรี ซึ่ง
เกี่ยวกับรองศาสตราจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์นั้น ก็เพื่อกำหนดให้คุณสมบัติอย่างน้อย
ที่สุดทั้งนั้น แต่ที่ห้ามสมาชิกออกอาจจะกลายเป็นระบบ เจ้าขุนมูลนายนั้นนะ ไม่ได้เป็นทั้งนั้น
เลย เพราะเหตุว่ายังต้องมีเกี่ยวกับทางวิชาการ จะต้องมีการพิจารณาแล้วจะต้องมีส
งงานเมื่อไรอีก ซึ่งเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการมหาวิทยาลัยจะต้องพิจารณา ให้มีไปจาก
ที่บอกว่าคุณสมบัติทั้งกล่าวไว้แล้วนี้ ในมาตรา ๓๕ ตรี และมาตรา ๓๕ ตรี อันนี้เป็น
กระทำอยู่เป็นประจำ เป็นหน้าที่ประจำ การพิจารณาของมหาวิทยาลัยทั้งสี่นี้ก็กระทำอยู่
เช่นนี้ เป็นแต่เพียงว่าในมาตรานี้ขยายออกไปอีก เพราะว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ นะ เขา
มีศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ อาจารย์ผู้ช่วย เราก็
ทำให้เหมือนกันเพื่อไม่ให้เขามีตำแหน่งเหลือเพียง ๔ อย่าง ตามมาตรา ๓๓ ๓๕ ๓๕
ตรีอันนี้แล้วก็อาจจะทำได้ โดยความจริงนั้น ถ้าหากว่าเอามาตรา ๓๕ ตรี มาตรา ๓๕
ตรีนี้ออกไปไว้ข้างนอก ก็อาจจะกระทำได้ แต่เห็นว่าเป็นคุณสมบัติที่สำคัญซึ่งควร จะถือได้
เป็นมาตรฐาน อย่างน้อยที่สุดก็ควรเป็นทั้งนี้เสียก่อน แล้วจึงจะพิจารณาในสถานที่ทาง

LIRT

วิชาการในอะไรต่าง ๆ

ข้อสุดท้าย คือ เรื่องว่าร่างพระราชบัญญัติในด้านสภาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรือไม่ ผมไม่ทราบ แต่ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ส่งมาโดยสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และรัฐบาลได้พิจารณาและได้ส่งคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาเสร็จแล้ว และในการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาก็มีเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ส่งไปชี้แจง ตลอดจนกระทั่งแล้วเสร็จ กระทบไม่ทราบว่ายานสภาอาจารย์หรือไม่ เพราะเชื่อว่าไม่มีระเบียบข้อบังคับที่ทางหน่วยงานนี้จะต้องรักษา

นายบุญชู โรจนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ ผมจำเป็นต้องอภิปรายอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าข้อที่ผมเป็นห่วงนั้นนะ เป็นเรื่องที่ว่าสภามหาวิทยาลัยขึ้นนั้น แล้วก็เห็นว่าควรจะต้องมี แต่ว่าครั้นมาถึงรัฐบาลไปปรับปรุงใหม่ แก้ไขใหม่ ก็เรื่องเกี่ยวกับตำแหน่งเลขาธิการของมหาวิทยาลัย เพราะว่าในพระราชบัญญัติเดิม เรากำหนดอำนาจหน้าที่ให้แก่เลขาธิการไว้ ใตยมุ่งหมายว่า ขณะที่ยังไม่มีอธิการบดีหรือตำแหน่งอธิการบดีว่างลง หรือรองอธิการบดีซึ่งจะต้องได้รับการแต่งตั้ง ก็ให้มีเหตุเป็นไปไม่สามารถจะปฏิบัติงานได้เช่นนั้น งานของมหาวิทยาลัยจะได้ไม่สะดุดหยุดยั้งลงไป เพราะว่าวิธิการแต่งตั้ง ระเบียบวิธิการที่จะเสนออะไรนี้จะต้องใช้เวลามาก เพราะฉะนั้นในขณะซึ่งไม่มีบุคคลทั้งสองตำแหน่งนี้อยู่ในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยก็ไม่มีปัญหา ยังดำเนินการได้อยู่ เพราะมีเลขาธิการมหาวิทยาลัยเพราะ เลขาธิการนั้นจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดเอาไว้ในกฎหมายเดิมนี้ได้ ใตยไม่ทำให้มหาวิทยาลัยจะงัดกัในงานการบริหารทั้งหลาย แต่ถ้าหากว่ามาเลิกเสียแล้ว ก็ไม่มีทางอื่นที่จะแก้ปัญหาอย่างที่ผมเรียนแล้วนี้ ผมก็กลัวว่างานในภายหน้าของมหาวิทยาลัยอาจจะต้องได้รับความกระทบกระเทือน ส่วนที่ท่านรัฐมนตรีอ้างว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ เขาก็ทำอย่างนี้กันอยู่ แล้วก็ไม่มีปัญหา ความจริงผมก็ทราบที่ว่าปัญหาหนึ่งนี้ แล้วก็แก้กันในทางแปลก ๆ หลายอย่างด้วยกันผมไม่อยากจะเรียนในที่นี้ แต่ผมมีความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในการบริหารอย่างแน่นอนทีเดียว และสภามหาวิทยาลัยเองก็เคยยืนยันในเรื่องตำแหน่งนี้ แล้วก็วิธิการจัดหน่วยบริหารซึ่งจะต้องมีสำนักเลขาธิการของมหาวิทยาลัยขึ้น ผมจึงอยากจะเรียนข้อที่ประชุมอีกครั้งว่า ถ้าแก้

LIRT

หลักการอันนี้ใครจะมีผลเสียบหาผลมากที่สุด ขอบคุณครับ

นายไพจิตร เอศววิกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอชี้แจงเพิ่มเติมสั้น ๆ นิดเดียวเพื่อความกระจ่าง คือเกี่ยวกับการตั้งหรือเลิกคณะ กรรมการชนัญญัติมหาวิทาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๕ วรรค ๒ กระผมขออุทธรณ์การตั้งหรือเลิกคณะนั้น ให้ทำแค่โดยพระราชบัญญัติ ส่วนการตั้งหรือเลิกแผนกวิชาในปีที่กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา ขอบคุณ

นายชุม กาญจนประกร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีข้อสงสัยในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่สามประการใหญ่ ๆ ด้วยกัน และกระผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องหลักการบริหารงานมหาวิทยาลัย ซึ่งสงสัยว่าทางรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐจะเปลี่ยนหลักการบริหารงานมหาวิทยาลัยไปในรูปแบบหรืออย่างไร

ข้อสงสัยในประการแรก อยู่ในมาตรา ๔ ของกมร่าง ซึ่งยกเลิกความในมาตรา ๑๒ พระราชบัญญัติเดิมฉบับแล้วก็เขียนมาตรา ๑๒ ขึ้นมาใหม่ ในวรรค ๒ ของมาตรา ๑๒ ตามร่างใหม่มีข้อความว่า "ให้อธิการบดีเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง" อันนี้กระผมมีความสงสัยอยู่เป็นอันมากว่า เราจะเลิกหลักการหรือจะเปลี่ยนหลักการก็อย่างไรกันแน่เพราะเหตุว่าในหลักของการบริหารงานมหาวิทยาลัยนั้น อธิการบดีซึ่งทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารของมหาวิทยาลัย จะต้องทำหน้าที่รับผิดชอบต่อสภาและต่อรัฐบาล แต่ในกรณีนี้ก็ปรากฏว่า เราจะแต่งตั้งให้อธิการบดี เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ก็เปรียบเสมือนหนึ่งว่าเราจะให้อธิการบดีเข้าไปนั่งเป็นรองประธานสภาของมหาวิทยาลัยอยู่ด้วย ถ้าจะเปรียบดูให้เห็นชัดแล้ว เราก็จะเห็นว่าวัตถุประสงค์เดิมที่ของการจะให้มีสภาเพื่อที่จะช่วยควบคุมการบริหารงาน ของมหาวิทยาลัยนั้นก็จะไม่คอยได้ผล

ในประการที่ ๒ ซึ่งนำสังเกต ก็คือว่า การที่เราจะตั้งให้อธิการบดีไปเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ก็เหมือนกับเราตั้งอธิการบดีไปเป็น รองประธานสภา ๆ นั้นเอง จะเปรียบลงไปให้เห็นชัดยิ่งขึ้นก็เปรียบเสมือนอย่างว่าเราออกกฎหมายตั้ง ททบ๓ นายกรัฐมนตรี ไปเป็นรองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาตินั่นเอง ซึ่งมันดู

LIRT

หลักการ แต่ว่าเมื่อมีนายสภามหาวิทยาลัยแล้ว ผู้ที่กำกับอาวุโสรองลงมา ก็เห็นจะเป็น
อธิการบดี จริงอยู่เป็นหัวหน้าบริหาร แต่ว่าในสถานนั้น ในสภาอย่างสภาบัณฑิตยสถานก็มี
รองประธานสภา ฯ แต่ว่าในกรณีของสภามหาวิทยาลัยนี้ อธิการบดี ซึ่งเป็นหัวหน้าทาง
ฝ่ายบริหารไปเป็นรองของสภา ฯ อันนี้ก็เป็นเรื่องไม่ใช่หมายความว่าเปลี่ยนแปลงแต่
ว่าเป็นเรื่องที่ปฏิบัติอยู่หลายแห่ง และก็ถ้าหากว่าเป็นดังนี้ เราก็ต้องเห็นเสียก่อนว่า
การที่เป็นไปนั้นสถานนั้นจะเป็นอย่างไร เพื่อที่ความรู้สึกรองกระผมก็รู้สึกว่าจะเปรียบเทียบกับ
ถ้าหากว่าข้าพเจ้าเป็นและเห็นว่า แต่ละสภาควรจะตั้งมีนายกสภา ฯ มีทั้งรองนายกสภา ฯ
อะไรนั้นก็เป็นเรื่องที่เรียกว่าสมควรที่จะต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักการใหม่ แต่เท่าที่
เป็นอยู่ในเวลานี้เป็นดังนี้ คือมีนายกสภา ฯ แล้วก็อธิการบดีก็เป็นรอง ฯ ในกรณีที่จะได้
ดำเนินการประชุมหรือดำเนินการอะไรต่าง ๆ ก่อไป นั้นข้อหนึ่ง

ข้อที่ ๒ ที่เกี่ยวกับว่ารองอธิการบดี อธิการบดีนี้เอาจากคนหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติไม่คำ
การวิญญา เอกหรือเทียบ เท่ากับวิชาที่สอนในมหาวิทยาลัย แต่ว่าในอันเดียวกันเราก็มี
ข้อ (๒) ที่บอกว่า ใ้พักการสอนในมหาวิทยาลัยหรือในสถานศึกษาชั้นสูง ของกระทรวง
หนึ่งกระทรวงใดในประเทศใดมาแล้วไม่ต่ำกว่า ๕ ปี ก็หมายความว่าผู้ที่หมายบริหาร
มหาวิทยาลัยนั้น ถ้าไม่ได้ปริญญาเอกก็ใ้พักการสอนมา ไม่ใช่มาจากผู้ซึ่งไม่เคยพักการ
สอนมาเลย จริงอยู่ถ้าหากว่ามีแค่เพียงข้อ (๑) ก็คงจะหายากที่จะข้อใดแค่ปริญญาเอก
แค่นี้ข้อ (๒)

ที่เข้ามาในเรื่องรองศาสตราจารย์ กระผมได้ชี้แจงไปทั้งหมดแล้วบอกว่าคุณวุฒิทั้ง
ปรกติในมาตรา ๓๕ ทวิ และมาตรา ๓๕ ทวิ นั้นจะเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิขั้นต้น แต่เรื่องของ
วิชาการในทางค่านวิเชิข (research) ทางค่านคนคิดว่าอะไรนั้นมันประกอบอีกด้วย
ซึ่งคณะกรรมการมหาวิทยาลัยเป็นผู้ที่จะเสนอให้มีการแต่งตั้งบุคคลดังกล่าวนี้ เป็น
ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ มีใ้พักทำใ้ใ้ใ้แต่เพียงผู้ใ้ใ้ปริญญาอย่างเดียว
และไม่มันถึงอุปสรรคการณ

นายขุน ภาณุประภกร : ท่านประธานที่เคารพ ความที่ ๓๗๓๓ รัฐมนตรีชี้แจงนั้น
กระผมขอขอบพระคุณครับ แต่กระผมอยากที่จะขอกราบเรียนสั้น ๆ ว่าที่กระผมเรียนถาม

ในตอนนี้คิดว่า เราจะเปลี่ยนแปลงหลักการที่เกี่ยวกับการบริหารงานเสียบกระนั้นหรือก็ด้วย เหตุผลที่ว่าในอดีตเรามีตัวแบบสำคัญที่จะเป็นตัวแบบสำหรับให้ หลักการที่จะร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขึ้นและตัวแบบนี้เป็นตัวแบบสากลซึ่งสร้างขึ้นโดยสภาการศึกษาแห่งชาติ ในสมัยนั้นแล้วก็คือเป็นแบบว่าจะทำอย่างไรในจะจะทำอย่างนี้ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ฉบับใหม่นี้ เปลี่ยนแปลงไปจากของเดิมมากมายเหลือเกิน ฉะนั้นกระแสวิงสลับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับการแยกอำนาจกันระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายสภา ฯ ซึ่งทำหน้าที่นโยบายและความคุมนโยบายและความคุมการบริหารของมหาวิทยาลัยนั้น เราพยายามแยกกันเด็ดขาด แล้วเขียนไว้ในตัวแบบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ซึ่งจะ เป็นตัวอย่างก็คือว่าในกรณีที่ประธานสภา ฯ หรือนายกสภา ฯ ไม่สามารถปฏิบัติภารกิจได้จะต้องให้สภา ฯ เลือกกันขึ้นเองหรือจะให้นายกสภา ฯ นั้นแต่งตั้งใครขึ้นมาเป็นรองประธานสภา ฯ แทนก็ได้ แค่ว่าร่างใหม่ นี้เรามีความตั้งใจโดยตรงเลยที่เกี่ยวกับให้อธิการบดีไปเป็นอุปนายก ก็หมายความว่าอธิการบดีนั้นจะขึ้นไปนั่งเป็นประธานสภา ฯ เมื่อประธานสภา ฯ ไม่มา ข้อนี้กระแสวิงสลับมาก และในเรื่องที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของคณาจารย์หรืออะไรก็ตามต่าง ๆ เหล่านี้มีทั้งหมดมีตัวแบบอยู่แล้วทั้งสิ้น แต่ทำไมเราจึงร่างออกมาใหม่ ซึ่งใหม่ก็แตกต่างไปจากเดิม ข้อนี้ที่กระแสวิงสลับ กระแสวิงสลับที่ว่าเราจะเปลี่ยนแปลงหรือหลักการกันหรือไม่อย่างไรก็ตามถ้าหาก ๓๓๓ รัฐมนตรีบอกว่า อาจจะไปชี้แจงหรืออาจจะไปแก้ไข ในชั้นกรรมาธิการอะไรได้อีก นี้กระแสวิงสลับไปดำเนินการในชั้นนั้นต่อไป ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : โคอิกปรายกัณาพอสมควรแล้วผมจะขอมติที่อยู่ที่ประชุมเห็นว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ฝ่ายผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือ ๑๖๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี (เป็นอันว่าที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการ)

LIRT

แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา รัฐบาลจะให้ส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ
 นายบุญรอด บิณฑสันต์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : รัฐบาลขอ
 ให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการศึกษา การสาธารณสุขและการสาธารณสุขการพิจารณา
 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการศึกษา
 การสาธารณสุขและการสาธารณสุขการพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
 (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)
 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการ
 สามัญชุดการศึกษา การสาธารณสุขและการสาธารณสุขการพิจารณา กำหนดการ
 ประชุมที่ภายในที่วัน

นายบุญรอด บิณฑสันต์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : รัฐบาลขอ
 เสนอประมุขที่สามัญด้วยกับ ฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอประมุขที่สามัญด้วยกับ ฯ จะมี
 ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจาก ราชกิจจานุเบกษา รัฐมนตรีท่านก็
 ได้แถลงว่าอาจจะมีโอกาสไปแก้ไขในระดั้มการสามัญได้ และก็เข้าใจว่าคงจะมีหลาย
 ปัญหา กระผมใคร่จะขอเสนอว่า ขอความกรุณาเป็น ๙๙ วัน จะซักข้อหรือไมครับ

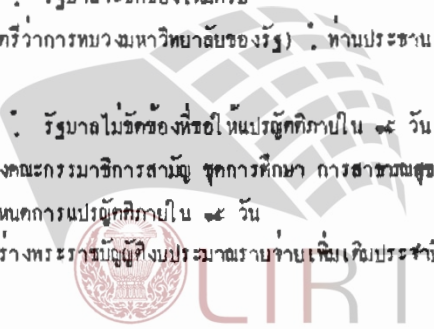
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
 (มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลจะซักข้อของไพจิตรรับ

นายบุญรอด บิณฑสันต์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ไม่ซักข้อครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลไม่ซักข้อที่ขอให้เห็นประมุขที่ภายใน ๙๙ วัน
 เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสามัญ ชุดการศึกษา การสาธารณสุข
 และการสาธารณสุขการพิจารณา กำหนดการประมุขที่ภายใน ๙๙ วัน

ระเบียบวาระต่อไป พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี

๕๘๐

ฉบับประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๖ พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๔๑๔/๒๕๑๖ วันที่ ๒ พ.ศ. ๑๖

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๗/๕๔๐๖

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒ พฤษภาคม ๒๕๑๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๖
พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาดังนี้ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
เพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๖ พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ชยมงคล ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๑๖ พ.ศ. ....

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หลักการ

ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นจำนวนไม่เกิน ๕๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เหตุผล

เพื่อให้ส่วนราชการบางแห่งมีเงินสำหรับใช้จ่ายเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๖ ตามนโยบายของรัฐบาลและความจำเป็นแห่งเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นโดยมิได้คาดหมาย

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๖

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๖

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๖ พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๖ ให้

LIPT

ตั้งเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่เกิน ๔๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำนวนนี้เป็นรายจ่ายตามที่ระบุไว้
ต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกลาง ในความควบคุมของกระทรวง
การคลังและสำนักงบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำนวนดังนี้

- (๑) เงินช่วยเหลือข้าราชการ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๒) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปราบปราม ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๓) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงกลาโหม ให้ตั้งเป็นจำนวน
๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำนวนดังนี้

งบประจำ ๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๖ ในกระทรวงการคลังมีอำนาจส่งจ่ายเงินแผ่นดินตามรายการ และ
จำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรรหรือตาม
ที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....
.....

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ และท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๖ พ.ศ. .... เพื่อขอรับความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
โดยมีหลักการ ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็น
จำนวนไม่เกิน ๔๓๐ ล้านบาท

ในโอกาสนี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นที่รัฐบาลต้องเสนอ ร่าง
พระราชบัญญัตินี้ เพื่อประกอบการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทั้งหลายทั้งปวง
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมสำหรับปีงบประมาณ ๒๕๑๖ ที่เสนอขึ้นยอกทั้งสิ้น

๔๓๐ ล้านบาท หรือร้อยละ ๑.๔ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๑๖ การที่รัฐบาลต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมระหว่างปีขึ้น เนื่องจากสถานการณ์ของประเทศที่อ่อนบ้านได้ถดถอยลงไปทางที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ถ้ารัฐบาลไม่รีบเตรียมการเพื่อรับมือสถานการณ์ไว้จะเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ ความมั่นคงแห่งราชบัลลังก์ และความสงบสุขของประชาชน รัฐบาลจึงจำเป็นต้องรีบเสริมสร้างกำลังป้องกันประเทศ และการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศไว้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถดำเนินการต่อต้านและแก้ไขภัยที่เกิดขึ้นแก่ประเทศได้ทันเหตุ ภัย อย่างไรก็ตามรัฐบาลได้พยายามพิจารณาตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมเฉพาะเท่าที่จำเป็นเร่งด่วนอย่างแท้จริง ไม่อาจที่จะรอกตั้งงบประมาณต่อไปได้ ดังจะเห็นจากร่างพระราชบัญญัตินี้มียอดงบประมาณเพิ่มเติมเพียง ๔๓๐ ล้านบาท ทั้งนี้เพราะรัฐบาลมีเจตนาแน่วแน่ที่จะใช้จ่ายเงินแผ่นดินอย่างประหยัด เพื่อดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพทางการเงินของประเทศ

ในการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี ๒๕๑๖ นี้ รัฐบาลเชื่อมั่นว่าจะสามารถจกเก็บรายได้เพิ่มขึ้น เพราะการจกเก็บรายได้ของรัฐบาลในขณะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและคาดว่าจะจกเก็บได้สูงกว่าประมาณการเดิม ประมาณ ๕๓๕ ล้านบาท ดังจะเห็นได้จากสถิติการเก็บรายได้ของรัฐบาลในระยะ ๕ เดือนแรกของปีงบประมาณนี้ ปรากฏว่ามีจำนวนทั้งสิ้น ๔,๑๓๕ ล้าน ๕ แสนบาท สูงกว่าที่ได้ประมาณไว้ ประมาณ ๒๒๗ ล้าน ๗ แสนบาท หรือร้อยละ ๓ ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการปรับปรุงวิธีการจกเก็บภาษีอากรไว้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประการหนึ่ง และเป็นผลจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอีกประการหนึ่ง รัฐบาลจึงคาดหมายว่าการนำเงินรายได้เพิ่มขึ้นดังกล่าวมาใช้เพื่อการเสริมสร้างกำลังป้องกันประเทศในยามที่มีภาวะจำเป็นเช่นนี้ จะเป็นทางหนึ่งที่ทำให้ระบบการเงินหมุนเวียนคล่องตัว อันจะเป็นการกระตุ้นให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจต่อไป

จากรายละเอียดงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม จำนวน ๔๓๐ ล้านบาทนี้ ท่านจะเห็นว่า เป็นรายจ่ายเพื่อการป้องกันประเทศ เพื่อรักษาความสงบสุขของประชาชน เพื่อสวัสดิการข้าราชการและเพื่อให้มีการคล่องตัวในการบริหารราชการ รวมทั้งการเศรษฐกิจของ

ประเทศทั้งสิ้น ในการพิจารณาถึงความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมฉบับนี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอเสนอให้ท่านสมาชิกโคัคระหนักถึงสถานการณ์ของประเทศข้างเคียง ซึ่งกำลังมีแนวโน้มไปในทางที่ระทมทระเหือนคือเอกราช และความปลอดภัยของชาติที่รักยิ่งของเรา แม้ว่าจะไม่มีการเจรจากองทัพอยู่ในเว็บบทนามแล้วก็ตาม แต่ในข้อเท็จจริงก็ยังคงมีการสู้รบอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ฝ่ายตรงข้ามยังได้เปลี่ยนท่าทีแนบเนียนการทุกความมายังประเทศไทยใกล้ซีกยิ่งขึ้น ทั้งจะเห็นได้จากสถานการณ์ต่างบ้านเขมรและลาว ซึ่งยังมีมีการต่อต้านรัฐบาลอุ้นแรงยิ่งขึ้นทั้งยังมีการสนับสนุนผู้ก่อการร้ายภายในประเทศไทยให้ทำาเป็นการต่อต้านรัฐบาลอย่างโมโหดละ ซึ่งมิได้มีแค่เพียงกระทบกระเทือนความมั่นคงปลอดภัยของประเทศเท่านั้นแต่ยังเป็นการชักชวนการพัฒนาเศรษฐกิจโครงการต่าง ๆ ด้วย รัฐบาลมีเจตนาแน่วแน่ที่จะสร้างไว้ซึ่งการรักษาเอกราชของชาติไทย ความมั่นคงสถาพรของศาสนาและราชบัลลังก์ ตลอดจนความสงบสุขของประชาชน จึงจำเป็นต้องกระเทียวมสรรพกำลังและมาตรการทั้งปวงที่จะสกัดกั้นปราบปราม และทำลายล้างผู้รุกรานอย่างเฉียบขาด

ตามที่ข้าพเจ้าได้แถลงมานี้ ท่านทั้งหลายคงจะตระหนักที่ว่า รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีนโยบายที่จะบริหารราชการแผ่นดินให้บังเกิดผลดี คือประเทศชาติและประชาชนอย่างมากที่สุด ฉะนั้นรัฐบาลจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านทั้งหลายคงจะให้ความร่วมมือแก่รัฐบาลสนับสนุนหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๖ เพื่อรัฐบาลจะได้สามารถใช้จ่ายเงินบริหารประเทศให้บรรลุเป้าหมายสืบไป

นายมาตุค มุนนาค : ท่านประธานที่เคารพ จากคำแถลงของ ททดา นายกรัฐมนตรี เป็นที่กระจำจชัดว่า รัฐบาลมีนโยบายเพื่อรักษาความมั่นคงแห่งชาติและราชบัลลังก์นั้นว่าเป็น เจตนาอันดียิ่ง เฉลี่ยในฐานคนไทยคนหนึ่งก็สนับสนุนเต็มที่ และด้วยใจจริงนั้นจากงบประมาณเพิ่มเติมที่รัฐบาลเสนอปี ผมไม่มีอะไรขัดข้อง แต่ข้อข้องใจอยู่เพียงสองสามข้อ

ข้อแรก จากงบประมาณประจำปีรัฐบาลได้ตั้งไว้บอกทั้งสิ้น ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่ง

เป็นงบกลางของกระทรวงการคลัง ๒,๖๐๔ ล้านบาท และงบประมาณของกระทรวง
กลาโหม ๔,๒๕๔ ล้านบาทนั้น ผมขอเรียนถามในเบื้องต้นว่า งบประมาณเหล่านี้ได้ใช้หมด
ไปแล้วหรือยัง หรือว่ายังมีเหลืออยู่ ถ้าหากว่ายังมีเหลืออยู่ จะขอเรียกใช้ได้อีกอันมี
งบประมาณหรือไม่

ประการที่ ๒ ที่ พลเอก นายกรัฐมนตรีแถลงว่า จะสามารถเก็บภาษีได้เกินกว่า
งบประมาณที่ตั้งไว้ นั้น ผมรู้สึกยินดีมาก เพราะเหตุว่าเป็นทิศทางหมายว่า งบประมาณเรา
พอใช้ แต่ผมขอกราบเรียนถามว่า ถ้าหากว่าการเก็บภาษีไม่ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ รัฐบาล
มีมาตรการป้องกันอย่างไร จะหาเงินนอกไหนมาใช้

ประการที่ ๓ ผมขอกราบเรียนถามเฉพาะมาตรา ๔ ส่วนมาตรา ๕ ซึ่งเป็น
งบประมาณของกระทรวงกลาโหมนั้น ผมไม่ขอถาม เพราะเหตุว่าเป็นราชการลับ มาตรา ๔
เฉพาะอย่างเงินช่วยเหลือข้าราชการนอก ๓๐ ล้านบาทนั้น พลเอก จะพอชี้แจงได้หรือไม่
ว่าจะช่วยเหลืออะไรบ้าง มีมาตรการอย่างไร เฉพาะอย่างยิ่งข้อ ๒ เกี่ยวกับการ
ปรานปราม ๓๐ ล้านบาทนั้น ในงบประมาณประจำที่ตั้งไว้แต่เดิมได้ใช้ไปเพียงใด และ
มีความจำเป็นอย่างไร และจะใช้ในกรณีไหนบ้าง ผมขอกราบเรียนถามแก่ที่ครับ

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ ผมขอตอบข้อข้องใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังกล่าวเมื่อนี้

สำหรับในข้อแรก ที่ว่างบประมาณที่ได้ตั้งไว้เป็นงบกลางอยู่ทางกระทรวงการคลัง
และของทางค่านกระทรวงกลาโหมนั้น เท่าที่เราตั้งไว้เดิม เราก็ตั้งอย่างกระเปียด
กระเสียนเต็มที เท่าที่ทางกระทรวงกลาโหมหรือความจำเป็นที่เราตั้งไว้ นั้น มากกว่าที่
ได้เสนอมา เพราะฉะนั้นจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติในการใช้จ่ายในงบประมาณปี ๒๕๑๖
เท่าที่ตั้งไว้ จึงไม่เพียงพอกับเรื่องที่มีเพิ่มขึ้น ที่เราจะกองกระทำเกี่ยวกับความมั่นคงและ
ปลอดภัยของประเทศชาติ ทั้งนี้ผมได้เรียนชี้แจงมาแล้วเมื่อที่นี่ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้อง
ตั้งงบประมาณเพิ่มเติมเพิ่มขึ้น สำหรับในงบกลางของกระทรวงการคลัง ในมาตรา ๔ ซึ่งท่าน
อยากทราบว่า มีอะไรบ้างนั้นผมขอเรียนว่า ในขั้นที่ตั้งเป็นงบกลางของกระทรวงการคลัง
๓๕๐ ล้านบาทนั้น จำนวนที่ได้ตั้งไว้ เป็นเงินช่วยเหลือข้าราชการ ๓๐ ล้านบาท สำหรับ

เงินช่วยเหลือข้าราชการนี้ก็มีกรช่วยเหลือหลายอย่าง ซึ่งทางรัฐบาลก็ได้ลงไปบ้าง แต่ว่าเราจะมีการช่วยเหลือข้าราชการในเรื่องอะไรบ้าง เช่น การปรับปรุงเงินเดือนช่วยเหลือเรื่องการศึกษา ซึ่งเราจำเป็นต้องช่วยเหลือกว้างขวางขึ้นกว่าเดิม อีกอันหนึ่งก็เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปรามปราม ๓๖ ล้านบาท ซึ่งยอดที่เราได้ตั้งไว้เดิมนั้น ไม่เป็นการเพียงพอ เพราะเหตุว่าเหตุการณ์ดังที่แม่ได้ชี้แจงเมื่อนี้ว่า สำหรับประเทศโลก ๆ บ้านเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศลาวและประเทศเขมรนั้น เหตุการณ์ไม่เป็นที่น่าไว้วางใจ ในลาวแม้แต่จะมีการกดขี่กันแล้ว แต่ว่าก็ยังมีกรรมกันอยู่ทุกวันจนกระทั่งขณะนี้ แล้วโดยเฉพาะพวกคอมมิวนิสต์นั้นได้มีการเคลื่อนย้ายกำลังหรือมีการเข้าใหม่ทางฝ่ายรัฐบาลโลก ๆ เขตแดนไทยของเราเข้ามามาก อย่างเช่น หางคำนแสวงไชยบุรี คือทางตะวันตกเฉียงเหนือของราชอาณาจักรลาวนั้น ทางฝ่ายคอมมิวนิสต์ก็มีหลายชาติชนกันก็ได้เข้ามาใกล้ชายแดนไทยอยู่มาก บางแห่งก็เกือบจะประชิดชายแดนไทยเลย อันนี้เราจะเห็นได้ นอกจากนั้นก็พยายามที่จะแทรกซึมเข้ามาในประเทศเพื่อสนับสนุนพวกผู้ก่อการร้ายภายในประเทศของเรา เท่าที่เราได้ขี้เสียให้เขาตั้งการกันในเวลาที่เป็นปฏิบัติงานนั้นมีเสียงเป็นต่างชาติ แต่ว่าชาติไหน ผมไม่ขอที่จะบอกในที่นี้ เพราะฉะนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่าการคุกคามของฝ่ายคอมมิวนิสต์ ที่จะมาหาให้ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศไทยเราเสื่อมสลายไปนั้น เราจึงต้องพยายามป้องกันไม่ให้เขาแตะที่ทางค่านั้นเท่านั้น ในประเทศลาว หางคำนแสวงไชย เช่น หางคองเหนือระหว่างท่าแขกกับปากซัน เวลานั้นฝ่ายคอมมิวนิสต์ก็เข้ามาประชิดค่าน้ำแล้วเรือตรวจฝั่งตรวจลำน้ำของเราวิ่งแล้วไปก็ถูกยิงเสมอ ๆ หางคำนิต้องราชอาณาจักรลาวที่ติดกับประเทศไทยเราทางจังหวัดอุบลราชธานี โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางจำปาศักดิ์ และเขตจำปาศักดิ์ลงมา มีฝ่ายคอมมิวนิสต์มาชุมนุมกันอยู่ที่นี่เป็นจำนวนมาก และมีหลายชาติชนกันอยู่ที่นี่ แล้วส่งคนแทรกซึมเข้ามาในประเทศของเราเสมอ ๆ สำหรับในประเทศไทย เชมร เราจะเห็นได้ว่า แม้แต่ทางรัฐบาลจะได้พยายามแก้ไขทางด้านการเมืองไทยหรือบุคคลสำคัญ ๆ หัวหน้าพรรคต่าง ๆ ให้มาร่วมเป็นสหภาพบริหารของประเทศ แต่ว่าในขณะที่ก็ยังไม่สามารถจะตั้งรัฐบาลได้ ฝ่ายทหารของเขมรซึ่งในขณะนี้ ถ้าจะพิจารณาถึงจำนวน

ก็เห็นว่าจำนวนมากพอสมควร คือ ประมาณสองแสนคน แต่ว่าพวกนี้เป็นพวกที่ไค้เกณฑ์ใหม่ สมรรถภาพในการรบก็ยังไม่ดีนักแม้ทางรัฐบาลไทยเราจะไปพยายามช่วยเหลือโดยการฝึกทหารพวกนี้ให้ แต่ว่าก็ฝึกไค้ทีละไม่มากนัก เพราะฉะนั้นฝ่ายคอมมิวนิสต์จึงเรียกนามเหนือ ทั้งเวียกงทั้งเขมรแดงในประเทศ จึงพยายามคุกคามทางฝ่ายรัฐบาลเป็นอย่างมาก จนกระทั่งล้อมกรุงพนมเปญเสียทุกด้าน สำหรับทางด้านที่ติดกับประเทศไทยนี้ไทยมากก็เป็นพวกเขมรแดงเป็นส่วนมาก และภัยอันนี้เป็นภัยที่ร้ายแรงต่อประเทศไทยเรามาก เพราะอาณาเขตระหว่างประเทศไทยกับประเทศเขมรนั้นไม่มีอะไรกั้นกันแต่เป็นป่าพื้นราบธรรมดา สามารถที่จะเคลื่อนย้ายไค้โดยสะดวกทุก ๆ ด้าน นี่เป็นภัยที่ร้ายแรงมาก เพราะฉะนั้นเราจะต้องหาวิธีการที่จะป้องกันและปราบปรามพวกที่แทรกซึมเข้ามหรือพวกที่ไค้รับการสนับสนุนภายในประเทศนี้ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ในการปราบปรามนั้น เรามีไค้กระทำไค้ใช้กำลังไปทำการ เช่นว่าพวกนี้ หากเป็นเช่นนั้นไม่ เราไค้พยายามหาไทยวิธีที่ละมุนละม่อมก่อน อยู่ในขณะนี้ ท่านจะเห็นไค้ว่าเรามีโครงการกา รอุ้มเหต ซึ่งพยายามที่จะไค้คนที่ไค้ไค้ไปในอิทธิพลของคอมมิวนิสต์นั้นเขาเปลี่ยนหัวกลับมาเป็นฝ่ายเสรีประชาธิปไตยหรือไค้ความร่วมมือกับรัฐบาลในการที่จะต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นภัยต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเราเป็นอย่างมาก เมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนี้เราก็จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการที่จะดำเนินการมากขึ้น เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีไค้ใช้จ่ายเกี่ยวกับการปราบปรามเพิ่มขึ้นอีก ๓๐ ล้านบาท ดังที่เสนอมาแล้ว

ในรายการที่ ๓ เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น ๕๐ ล้านบาท กรณีฉุกเฉินและจำเป็นเท่าที่เราร่างองไว้ນ้้นนอกจากเพื่อเหตุการณ์ที่มันอาจจะเกิดขึ้น ดังที่เรากล่าวไค้ไม่ถึง เช่น ทางฝ่ายคอมมิวนิสต์อาจจะไค้กำลังรุกเข้ามาในเขตแดนเราหรือเมื่อมีเหตุการณ์ที่ภัยต่าง ๆ เกิดขึ้น เช่น อุทกภัยก็ ว่างภัยก็ ภัยอื่นอย่างอื่น ๆ ที่มันเกิดขึ้นเราก็จะต้องใช้เงินจำนวนนี้สำหรับทำการแก้ปัญหาที่มันเกิดขึ้นโดยทันด่วนนั้น ในโอกาสที่ไปขอย่างนี้ฝ่ายแม่กอง จังหวัดราชบุรีพื้้นน้ำเน่าคนไค้ซิกินไม่ไค้ ขอบไม่ไค้ อะไรทุกอย่างนั้นทางรัฐบาลเราก็จะต้องแก้ปัญหาเพื่อช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนที่ไค้เกิดขึ้นให้หายไป นี้ก็เป็นตัวอย่างอันหนึ่งที่เมื่งี้ให้เห็นว่ามีการใช้จ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น

นอกจากนี้ ยังมีกรณีอื่น ๆ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นอีกด้วย ส่วนอีกอันหนึ่งที่ท่านว่า ผมเข้าใจว่า จะรวมกับที่ผมได้ตอบไปเมื่อเมื่อกี้ไปแล้ว

นายแพทย์ ฆมาศภักดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเป็นคนไทยชาติไทย เมื่อได้รับฟังคำชี้แจงจากท่านหัวหน้ารัฐบาลว่า ข้าเป็นจะต้องรักษาประเทศชาติราชบัลลังก์ที่มีความภาคภูมิใจที่จะได้ส่งเสริมให้ปฏิบัติภารกิจด้วยความคล่องตัว แต่กระผมได้ยืนยันว่า บ้านเมืองนี้จะมีเหตุการณ์ซับซ้อนยิ่งขึ้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเราก็จะต้องใช้เงินไปซื้อของไปค้ำไปขึ้นเงินเดือนหรือช่วยเหลือสวัสดิการข้าราชการ กระผมมีความห่วงใยถึงเรื่องว่าราคาสินค้านี้จะแพงขึ้นในวันพรุ่งนี้อีก เพราะเมื่อได้ทราบข่าวคราวไว้ว่า จะมีการขึ้นเงินเดือนข้าราชการแล้ว แม้แต่ยังไม่ได้ขึ้น สินค้าก็แพงขึ้น นี่ทำให้ในกรณีเกี่ยวเท่านั้น บวกขึ้นเป็นสองกรณี กรณีบ้านเมืองขึ้นด้วย ถ้าหากว่าเป็นชาวบ้านที่คืนกระหนกตกใจก็จะเตรียมมักกุนข้าวสาร เตรียมซื้อน้ำมัน ซื้อเทียนไข เตรียมห่อข้าวแห้งของอะไรเป็นการใหญ่ เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะขอประธานกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า การที่จะดำเนินการในกรณีที่ระอี่ ซึ่งประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมในครั้งนั้น รัฐบาลได้เตรียมการในการที่จะแก้ไขควบคุมและมีหลักการประการใดในการที่จะไม่ให้สินค้าแพงขึ้นขึ้นราคาคาหมไปคาหม เหตุการณ์บ้านเมืองด้วยสามารถจะดำเนินการไปได้ประการใด

ในปัจจุบันนี้เป็นที่ประหลาดใจของราษฎรทั้งหลายที่รัฐบาลได้ดำเนินการอย่างหนึ่ง คือได้ประกาศออกไปโดยชัดเจนแก่ชากว่า จะมิยินยอมให้วันขึ้นราคาเป็นอันขาด อันนี้ก็นับเป็นความภาคภูมิใจที่ราษฎรได้มีรัฐบาลที่เข้มแข็งสามารถที่จะควบคุมราคาน้ำมันซึ่งเรากำลังอยู่ที่คอขวดหลายมากมาย แต่เราก็ยังสามารถควบคุมได้ อันนี้ก็เป็นที่ควรชื่นชมว่า รัฐบาลได้สามารถแก้ไขได้

นอกจากนั้น ท่านประธานที่เคารพ เป็นเรื่องที่กระผมขอกราบเรียนเพื่อเป็นการประกอบว่า ในการที่จะใช้ดุลยพินิจในการควบคุมสินค้าทั้งหลายนั้น ก็เนื่องจากว่าการประชุมสภาในวันนี้ได้มีการเสนอข้อชี้แจงประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม มีค่าใช้จ่ายในสมัยของกระทรวงกลาโหมเป็นกรณีในววันนี้ และเมื่อเข้านี้ก็มีการยิงปืนใหญ่ขึ้น เพื่อหวังสื่อถึงให้ก็ตาม บอกว่า ครุ วันนี้จะรับหลักการกับเราไหม เขายังปืนใหญ่แล้ว ผมบอกด้วยคนละ

เรื่อง อันนั้นเป็นเรื่องซีโต้เขาเอ็กเซอร์ไซส์ (exercise) กัน

กระผมก็มีความสนใจอีกประการหนึ่ง ก็ขอประพาดกรวบเรียน าทพฯ นายกรัฐมนตรีว่า ซีโต้ของเราปัจจุบันนี้โคช่วยเหลืออย่างไรในการที่จะได้ดำเนินการในการป้องกันเอกราชของชาติควบคู่กันให้สัมพันธ์กัน สมศักดิ์ สมศรีของชาติเพื่อเพิ่มมิตรทั้งหลาย เพราะฉะนั้นที่กระผมกรวบเรียนมานี้ ก็ขอความกรุณาได้กรุณาชี้แจงให้กระวางชัดด้วยครับ

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมขอตอบชี้แจงความสนใจของท่าน สำหรับที่ท่านเป็นห่วงว่าถ้าเรามีงบประมาณเพิ่มเติมออกไปเช่นนี้จะทำให้สินค้าราคาแพงขึ้น อันนี้ผมคิดว่าคงไม่เป็นเช่นนั้น เพราะเหตุว่าในเรื่องเหตุการณ์ต่าง ๆ อะไรที่ย่านมาแล้วนั้น ทางรัฐบาลก็ได้ออกข่าวไปทุก ๆ วันให้ประชาชนได้ทราบ เขาทราบอยู่แล้ว คงจะไม่กระทบจิตใจจนกระทั่งถึงของเครื่องใช้หรืออุปโภคบริโภคอันใดเป็นจำนวนมากถึงที่หน้าเราใจ หรือในเรื่องการช่วยเหลือข้าราชการ อันนี้ก็เราโคประกาศไปนานแล้วว่าจะช่วยเหลือข้าราชการอย่างไรบ้าง แทว่ารอเม็ดเงินที่จะไปช่วยเท่านั้น เพราะฉะนั้นก็คิดว่าคงจะไม่ทำให้ราคาสินค้าเปลี่ยนแปลงไป แต่ถ้ามองว่าพอคำคือโอกาสในการที่จะขึ้นราคาสินค้า รัฐบาลก็มีมาตรการที่จะสามารถระงับได้ เพราะเหตุว่าในการที่พอคำจะขึ้นราคาสินค้าอะไรหรือไม่ ทางรัฐบาลจะได้พยายามสอบถามต้นทุนของสินค้าแต่ละประเภทว่าต้นทุนการยธิดเป็นจำนวนเท่าไร แล้วควรจะขายราคาเท่าไร ถ้าเราเห็นว่าขายราคาสูงกวาค้นทุนที่ยธิดออกมามากเกินไป รัฐบาลก็มีมาตรการที่จะนำกฎหมายป้องกันการค้ากำไรเกินควรมาใช้ อย่างเรื่องน้ำมันเหมือนกัน ทางรัฐบาลโคตั้งอนุกรรมการขึ้นไปพิจารณาสอบสวนถึงต้นทุนกำไรของเขายกอย่างอะเอียดแล้ว เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่ายังไม่ควรจะขึ้น เราก็ไม่ให้ขึ้น เหมือนอย่างสินค้าต่าง ๆ ที่ท่านเป็นห่วงอยู่ ถ้ามีพอคำจะขึ้นราคาสินค้า เราก็จะโคดำเนินการตามมาตรการที่มีอำนาจอยู่

สำหรับเรื่องเมื่อเรามีการขยับขึ้น อันนั้นไม่ใช่ว่าทางทหารจะมายิงปืนเพื่อชมขวัญสมาชิกสภาฯ เพื่อให้รับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พวไซเช่นนั้นไม่ การ

LIPT

อีกสี่โตะที่เราไม่มีแผนการมีโครงการเป็นประจำอยู่ทุก ๆ ปี และเวลาเปิดกรีกเราก็มีวิธีการแบบนี้แหละ และเขย็ญคราวนี้เราเห็นว่าเราจะใช้ บก. อำนวยกรีกที่อยู่ในสนามเสือป่ามี เราก็ดำเนินกรีกเปิดที่นั่นแล้วก็ยังมีเงิน ปืนก็ไม่ได้ยิงถูกจริงอะไรเป็นลูกหลง ๆ เพราะฉะนั้นราษฎรก็คงไม่น่าจะกระหนกตกใจ เพราะทางราชการก็ได้ประกาศให้ทราบล่วงหน้าแล้ว ไม่ใช่มาสู่มารึก ขอให้ท่านได้เข้าใจเจตนาของรัฐบาลอันนี้ด้วย

นายบุญชู โรจนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยกับความจำเป็นที่จะต้องมีงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แต่ปัญหาที่น่าคิดอย่างหนึ่งก็คือว่ารายจ่ายทางด้านการทหารทางความปรามปรามและป้องกันประเทศนี้จะต้องขยายตัวไปโดยไม่มีที่สิ้นสุดหรืออย่างไร มาตรการอื่นที่ป้องกันความปลอดภัย หรือรักษาเสถียรภาพให้กับประเทศนั้น ผมก็เชื่อว่ายังมีอยู่หลายประการที่ทั้งจะต้องใ้กรมการพิจารณาดำเนินการ ถ้าหากว่ารัฐบาลเห็นว่าวิธีการอื่นนั้นไม่สัมฤทธิ์ผลหรือว่าในปัจจุบันนี้ยังดำเนินการไม่ได้ จำเป็นต้องใช้การปรามปรามหรือการป้องกันทางทหารอย่างเดียว ผมก็เป็นห่วงว่ารายจ่ายของเราในค่านี้นั้นจะมีผลกระทบต่อไปถึงรายจ่ายที่จำเป็นเพื่อพัฒนาและบำรุงประเทศชาติต่อไปอีกมาก จึงใคร่เรียนถาม นายกรัฐมนตรีว่า ขณะนี้เราได้พยายามหาทางที่จะจำกัดรายจ่ายประเภทนี้ลงไป เพื่อที่เราจะได้มีโอกาสใช้จ่ายรายจ่ายของเราในทางพัฒนาให้มากขึ้นประการใดบ้าง และมาตรการที่ใช้เพื่อจำกัดในการขยับทำลายนวมทั้งภัยอันตรายจากภายนอกนั้นได้ดำเนินการอย่างไร และข้อนั้นจะเกิดขึ้นหรือไม่ เพราะผมเป็นห่วงมากในอนาคค ไม่ใช่เฉพาะจำนวนเงินเพียงแค ๔๓๐ ล้านบาทเท่านั้น เพราะว่าเราจำเป็นต้องมีรายจ่ายประเภทนี้เพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ซักละก็จะทำให้ประเทศชาติเราจำเป็นต้องก่อการพัฒนามากขึ้นทุกที ขอขอบคุณครับ

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมขอตอบข้อข้องใจของท่าน สำหรับงบประมาณในการป้องกันประเทศนี้ ผมขอเรียนว่าเรายังคงหุ้กเพียงแค่นี้ไม่ได้ เพราะเหตุว่าเรามีนโยบายในการที่จะช่วยตัวเองมากที่สุด เราไม่ต้องการจะพึ่งชาติอื่นมาป้องกันประเทศเราเอง เพราะ

LIRT

ฉะนั้นทางกระทรวงกลาโหมจึงมีแผนในการที่จะจัดกำลังทหารของเราให้เป็นการเพียงพอในการที่จะป้องกันประเทศ เรามีแผนเป็นระยะ ๆ ว่า ระยะไหนจะต้องเพิ่มจำนวนทหารที่กองพล ที่หน่วย ที่กรม จะต้องมียุทธวิธีบ้างเรามีแผนอยู่เป็นระยะ ๆ เวลาเนี่ยยังไม่เป็นไปตามแผนที่เราใ้ค้กะไว้ในกาที่รที่จะป้องกันประเทศของเราโดยตัวของเราเอง เพราะฉะนั้นงบประมาณทางการทหารนั้นก็คงจะต้องมีเรื่อย ๆ ไปในการที่จะขยายกำลังให้เต็มตามแผนที่เราใ้ค้วางไว้ซึ่งเราเรียกว่าแผนรวมค่าแห่ง เราจะต้องมีกำลังมีจำนวนเพียงพอในการที่จะป้องกันประเทศของเรา เวลานั้นยังประมาณสัก ๕๐ เปอร์เซ็นต์เห็นจะพอได้ แต่ว่ายังไม่เต็มตามโครงการอันนั้นตามแผนอันนั้น สำหรับในทางเศรษฐกิจที่ทานเป็นห่วงว่า ถ้าเราเอาเงินงบประมาณมาใช้ในทางด้านการป้องกันประเทศหรือทางทหารเสียหมดแล้ว การพัฒนาทางเศรษฐกิจของเราจะถดถอยลงไป อันนี้ผมขอเรียนว่า ถ้าทานดูงบประมาณของประเทศทุก ๆ ปีที่ผ่านมาก จะเห็นว่างบประมาณในทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมากกว่างบประมาณทางทหารทุก ๆ ปี ไม่เคยน้อยกว่าเลย เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นเครื่องแสดงยืนยันให้ทานเห็นว่า รัฐบาลมีเจตนาในการที่จะพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ในมาครกาที่เราจะป้องกันประเทศชาติของเรา ทานบอกว่าเราไม่ควรจะนึกถึงแค่เรื่องการจัดกำลังทหารเท่านั้น อันนี้เป็นความจริงซึ่งรัฐบาลก็ถืออยู่ เราใ้ค้ดำเนินการทุกอย่างเท่าที่เรามีจำเป็นจะต้องใช้เงินไปในการเพิ่มกำลังทหารมากนัก โดยวิธีทางการทูต โดยวิธีทางการค้า เมืองอะไรต่าง ๆ เราพยายามหาทุกอย่าง ไม่ใช่ว่ามุ่งจะทำทางการทหารเท่านั้นเราต้องหาทุก ๆ อย่างผสมกัน ทั้งทางการทูต ทางด้านการเมืองยังรวมทั้งทางการทหารด้วย เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นตั้งแต่ที่ทานทุก ๆ ทานก็ทราบที่อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราก็จำเป็นที่จะต้องมีการเพิ่มในการที่ทำการป้องกันโดยความมากชั้นกว่าที่เราจะดำเนินการไปตามแผนที่ใ้ค้วางไว้แต่เดิม เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการเสนอขอประมาณเพิ่มเพิ่มกลางปีถึงที่ใ้ค้เสนอมา

นายसानนท์ สายสว่าง : งบประมาณประมาณกรวางเรียนถาม าทพานายกรัฐมนตรีสักเล็กน้อยเกี่ยวกับกาป้องกันประเทศชาติ ซึ่งเอกราช ราชมัยดั้งเดิม ไร ๆ

LIRT

ก็วางแผนและรักเห็นชอบด้วยกับ อาณา ที่ไค้ตกลง กระทบเห็นว่า อาณา ไค้ตกลงว่า เราจะต้องช่วยตัวเราให้มากที่สุด แล้วตัวอย่างไกลเคียงก็มีอยู่แล้ว ประเทศเพื่อนบ้านเรามีเพื่อนบ้านมาช่วย ช่วยจนหนักแล้วก็มี อันนี้เราจะระวังและพึงระวังถึงหรือไม่ก็จะเป็นเหตุชักศึกเข้าบ้านเรา แล้วกระทบอะไรมากกว่า อาณา ไค้เรียนว่า ไม่ใช่แค่กำลังทหารเท่านั้น เราไค้กระทำทุกวิถีทาง แม้แต่ทางการทูต กระทบเห็นด้วยอย่างยิ่ง แม้แต่ประเทศมหาอำนาจ มีอาวุธยุทโธปกรณ์ตั้งมากมาย ยังรบประเทศเล็ก ๆ ไม่ไหว ต้องใช้การทูตจึงยุติ แต่ยุคนี้มันยังไม่ยุติจริง เพราะฉะนั้นการทูตก็เป็นการสำคัญสำหรับประเทศเล็ก ๆ เพราะฉะนั้นกรณีที่มีกองทัพต่างประเทศเข้ามาอยู่ในประเทศไทย เราจะมีความจริงจังกับเราแค่ไหน บทเรียนไกลบ้านข้างเคียงก็เป็นตัวอย่างก็ขอให้ อาณา ไค้ตกลงให้ประชาชนโคหราวเพื่อเป็นที่สนใจ และเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และรัฐบาล กระทบขอกราบเรียนถามเพื่อนครับ

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้เกียรติ ผมขอขอบพระทัยของ ท่านที่ไค้ตามมาเมื่อคะก็เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติกัน ท่านบอกว่าเราจะพึ่งตัวเอง แล้วทำไมมีทหารต่างชาติอยู่ในประเทศในขณะนี้ ผมขอเรียนว่า ทหารต่างชาติที่อยู่ในประเทศเราในขณะนี้ ก็คือทหารอเมริกัน แล้วก็เกือบจะทั้งหมดเป็นกำลังทางอากาศทั้งสิ้น ที่มีกำลังทางอากาศของอเมริกันอยู่ในประเทศไทยนี้ ก็เพื่อเป็นการประกันข้อตกลงหยุดยิงในเวียดนามใต้ในฮาว และในกัมพูชา ที่จะพยายามจะให้มันต่อไป นี้เป็นความมุ่งหมายใหญ่ แต่ว่าในการที่กำลังทางอากาศของสหรัฐไปทำลายหรือไปช่วยผมผมฝ่ายคอมมิวนิสต์ในเวียดนามใต้อีก ในลาวอีก ในเขมรอีก มันเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยของเราด้วย ผมเรียนแล้วว่าเหตุการณ์ในลาวอีก ในเขมรอีก เป็นประเทศที่อยู่ไกลอีกกับประเทศเรา ถ้าหากว่าพวกคอมมิวนิสต์สามารถยึดครองประเทศทั้งสองได้อย่างเต็มที่แล้ว ก็มันจะมาสู่ประเทศไทยมันก็มีมากขึ้น เพราะฉะนั้นการที่เครื่องบินอเมริกันเขาไปข่มขู่ในประเทศต่าง ๆ นี้ก็เป็นการข่มขู่การรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์ที่จะมาถึงประเทศไทย ปีเราเห็นประโยชน์อันนี้เราจึงยอมให้เขามาค้างอยู่ในประเทศไทยเราไค้ แต่ว่า

ทหารอเมริกันที่มาอยู่ในประเทศไทยนี้เราไม่ได้เคยใช้ทหารพวกนี้มาช่วยในการปราบปรามคอมมิวนิสต์ภายในประเทศของเราเลย เราใช้กำลังของเราเองทั้งสิ้น ในการที่ทหารอเมริกันมาอยู่นี้เป็นเรื่องที่เราเห็นประโยชน์ดังที่ผมได้เรียนมาแล้ว เมื่อขณะนี้บอกจากนั้นเมื่อต่อไปเราเห็นว่าเหตุการณ์มันคลี่คลายไป เราจะขอให้เขาออกไปเมื่อไรก็ได้ เราไม่ได้ไปหวังพึ่งว่าจะให้เขาช่วยเราอยู่ตลอดเวลา เมื่อเราเห็นว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ มันค่อยเบาบางลงไป เราอาจจะขอให้เขาไปเมื่อไรก็ได้ ไม่ใช่เราเราจะขอยอมให้เขาอยู่เรื่อย ๆ ไป นี่เป็นเสรีภาพเป็นเอกสิทธิ์ของเราที่เราสามารถจะกระทำได้ และเขาก็ต้องให้เป็นไปตามที่เราจะขอร้องด้วย แต่ว่าในขณะที่เราเห็นว่าเขาอยู่นี้มีประโยชน์แก่ความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศของเราด้วย แม้แต่ไม่ได้ทำในประเทศ ไม่ผ่านออกประเทศก็เป็นประโยชน์มาถึงประเทศเรา เพราะฉะนั้นเราจึงขอยอมให้เขาอยู่และเราไม่ได้ใช้กำลังทหารของเขามารักษาการณ์ภายในประเทศของเราเลย

นายสุวิชัย สันตเสรษฐ : ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าขอเสนอให้ปิดอภิปราย
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาบดีบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้เสนอให้ปิดอภิปราย มีผู้รับรองครบแล้ว
จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาบดีบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่า
ที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๒ ส.พ. ....

ผมจะขอปิดที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วย สมควรที่จะรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือ ๑๔๒ คน)

ประธานสภาบดีบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติพร้อมหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะให้ส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คน ศึกษา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คน ศึกษา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณา มีจำนวน ๑๕ คน รัฐบาลจะเสนออีกคน

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอ ๗ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอ ๗ คน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าให้รัฐบาลเสนอ ๗ คน สมาชิกสภาเสนอ ๔ คน ให้รัฐบาลเสนอได้

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอ ๗ คน คือ

๑. นายเฉลิม วิจิระกุล
๒. นายสมหมาย สุนทรกุล
๓. นายถวิล ชุมศรีสารกุล
๔. พลเรือเอก ถวิล รายนานนท์
๕. นายบุญตา วงศ์สิงห์
๖. พลโท จาตุ อังสุชาติ
๗. นายบุญธรรม หงษ์หมอก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอ ๗ คนแล้ว ต่อไปจะโดยสมาชิกสภาเสนออีก ๔ คน

นายสุวิทย์ พันธุเศรษฐี : รัฐบาลขอเสนอ พลเอก สุรภิจ มัยธาก ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

LIART

- (มีสมาชิกรับรอง)
 พันเอก สิทธิ ศิลปสุภุม : ระยะเวลาขอเสนอ พลเรือเอก จิศักดิ์ อังชอุทัย ท่าน
 ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
 (มีสมาชิกรับรอง)
 นายเพทาย ฆมาตยกุล : ระยะเวลาขอเสนอ พลอากาศเอก กมล เคชะคุงกะ
 ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
 (มีสมาชิกรับรอง)
 นายพรหม สุภรสุคนธ์ : ระยะเวลาขอเสนอ พลโท สายหยุด เกิกยอ ท่านผู้ใด
 เห็นด้วย โปรดรับรอง
 (มีสมาชิกรับรอง)
 พันเอก จิตศักดิ์ ณะโกมล : ระยะเวลาขอเสนอ พลโท หิพย ชีระชาคา ท่าน
 ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
 (มีสมาชิกรับรอง)
 นายเพทาย ฆมาตยกุล : ระยะเวลาขอเสนอ พลเรือโท สุวิเชียร พุ่งฉัตรคา
 ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
 (มีสมาชิกรับรอง)
 นายอึ้งฉ่อง มุนนาค : ระยะเวลาขอเสนอ พลโท ท่าง ปานสิงห์ ท่านผู้ใด
 เห็นด้วย โปรดรับรอง
 (มีสมาชิกรับรอง)
 พลโท เฉมิชัย จารุวัชร : ระยะเวลาขอเสนอ นายกฤษ สมบัติศิริ ท่านผู้ใด
 เห็นด้วย โปรดรับรอง
 (มีสมาชิกรับรอง)
 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ฝ่ายสมาชิกสภาเสนอครบ ๕ คนแล้ว จะมี
 ท่านผู้ใดเสนอใครอีกหรือไม่ครับ
 (ไม่มีสมาชิกเสนอชื่อผู้ใดอีก)

LIART

ประธานสภาปฏิบัติหน้าที่แห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าครบ ๔ คนแล้ว รายชื่อ
กรรมการบริหารที่สมาชิกสภาเสนอ ก็มี ๑. พลเอก สุรภิจ มัยลาภ ๒. พลเรือเอก จิตต์
สังข์คุสัย ๓. พลอากาศเอก กมธ เศรษฐกิจ ๔. พลโท สายหยุด เกิดผล
๕. พลโท หิพนธ์ ชีระชวาคา ๖. พลเรือโท สุวิเชียร พุ่งฉัตรคา ๗. พลโท ห่วง
ปานสิงห์ ๘. นายกฤษ สมบัติศิริ

ผมจะให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อคณะกรรมการทั้ง ๑๔ คน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณพ.ศ.
๒๕๑๖ พ.ศ. .... จำนวน ๑๔ คน คือ ๑. นายเสริม วินิจฉัยกุล ๒. นายฉัตรชัย
สุนทรกุล ๓. นายฉวี สุนทรสารทูล ๔. พลเรือเอก ถวิล ภายานนท์
๕. นายบุญมา วงศ์สุวรรณ ๖. พลโท ชาญ อังสุโชติ ๗. นายบุญธรรม ทองไข่มุกด์
๘. พลเอก สุรภิจ มัยลาภ ๙. พลเรือเอก จิตต์ สังข์คุสัย ๑๐. พลอากาศเอก กมธ
เศรษฐกิจ ๑๑. พลโท สายหยุด เกิดผล ๑๒. พลโท หิพนธ์ ชีระชวาคา
๑๓. พลเรือโท สุวิเชียร พุ่งฉัตรคา ๑๔. พลโท ห่วง ปานสิงห์ และ ๑๕. นายกฤษ
สมบัติศิริ

ประธานสภาปฏิบัติหน้าที่แห่งชาติ : กำหนดการปฏิบัติภายในกี่วัน

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอปฏิบัติตามข้อบังคับ
ข้อบังคับ ๖

ประธานสภาปฏิบัติหน้าที่แห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอปฏิบัติตามข้อบังคับ ๖
ภายใน ๗ วัน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาปฏิบัติหน้าที่แห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่า กำหนดการปฏิบัติตาม
ข้อบังคับ ๖ คือ ภายใน ๗ วัน

สำหรับการประชุมวันใหม่จะเปลี่ยนวาระแล้ว ขอเชิญประชุม

เชิญประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

LIART

คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม

- สมภพ จันทรประภา
- ท.อ. สุน ปิยะรักษ์
- ท.อ. จิตต์กวี เกษะโกมล
- พล.ท. นริศ สุวิวัฒน์
- พล.อ.ท. ชู สุทธิใจดี
- พล.ร.ท. สนิธิ บุญยะชัย ร.น.
- พล.ท. แสง ชมะสุนทร
- ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
- พล.ท.อ. สุธรรม วรวิเชียรวงษ์
- พรหม สุทรสุคนธ์

ตรวจแล้ว วันที่ ๖ มิ.ย. ๒๕๑๖
 สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๒๒

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

- อุทุม พอลอยสังวาลย์
- ชน มุขมรังค์
- สินธุ์ชัย ชือสุชัยดี
- จ่างรงค์ ใจขอนแก่น
- โหมเจลา สัตยสาร
- ฉันทนา สานปฐม
- เปรมจิต มุขุทล
- พิลาศ จารุปฏิ
- สมศรี ใจขอนแก่น
- สายสุนีย์ พันธุะ
- สมชาย คาวอุดม
- ภูษงค์ เอกบุตร
- ประเสริฐ ปิ่นสิน
- วิชนี ชันธิโยติ
- ก้อยา สวารัญศิลา

สุวัชร จิตรภักดิ์

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ไพโรจน์ ชัมพรประภา
 หัวหน้ากองการประชุม

ท.อ. สงวน คำวงษา
 รองเลขาธิการรัฐสภา

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
 เลขาธิการรัฐสภา

พล.ท. ศ. สิริโยธิน
 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(๑) ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีคำสั่งให้ออกไม่ว่าจะเป็นการออกโดย
ความฉึกหรือไม่มีคามฉึกก็ตาม

(๒) ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๑๑๑ ตรี ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑๑ (๑) (๒) และ (๕) ข้าราชการ
การเมืองในตำแหน่งเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยเลขาธิการผู้
ราชการกรุงเทพมหานคร ออกจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีคำสั่งให้ออก โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีไม่ว่า
จะเป็นการออกโดยมีความฉึก หรือ ไม่มีคามฉึกก็ตาม

(๒) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๔ ในหลักเกณฑ์ข้อัตราเงินเคียนข้าราชการพลเรือน บัญชีหมายเลข ๒
ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้ง
สุดท้าย โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ และ
ให้ใช้บัญชีตราเงินเคียนข้าราชการพลเรือน บัญชีหมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัติฉบับ

.....
.....

บัญชีตราเงินเคียนข้าราชการพลเรือน

บัญชีหมายเลข ๒

ข้าราชการการเมือง

(๑) นายกรัฐมนตรี	เคียนละ	๑๒,๐๐๐	บาท
(๒) รองนายกรัฐมนตรี	เคียนละ	๑๑,๐๐๐	บาท
(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือรัฐมนตรีประจำ สำนักนายกรัฐมนตรี	เคียนละ	๑๐,๐๐๐	บาท

LIRT

(๔) รัฐมนตรีว่าการพวงหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง	เดือนละ	๕,๐๐๐	บาท
(๕) รัฐมนตรีช่วยว่าการพวง	เดือนละ	๔,๖๐๐	บาท
(๖) ประธานที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๗) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๔,๒๐๐	บาท
(๘) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๓,๘๐๐	บาท
(๙) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๓,๔๐๐	บาท
๑๐) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๒,๓๐๐	บาท
๑๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	เดือนละ	๕,๐๐๐	บาท
๑๒) รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	เดือนละ	๔,๖๐๐	บาท
๑๓) เลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๔,๖๐๐	บาท
๑๔) รองเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง	เดือนละ	๔,๒๐๐	บาท
๑๕) ผู้ช่วยเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๒,๓๐๐	บาท
๑๖) เลขานุการทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๕,๔๐๐	บาท
๑๗) ประจักษ์นิกทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๔,๒๐๐	บาท
๑๘) ประจักษ์นิกทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๓,๘๐๐	บาท
๑๙) ประจักษ์นิกทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๒,๖๐๐	บาท
๒๐) ประจักษ์นิกทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๒,๐๐๐	บาท
๒๑) ประจักษ์นิกทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๕,๔๐๐	บาท
๒๒) ประจักษ์นิกทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๕,๕๐๐	บาท
๒๓) ประจักษ์นิกทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๓,๕๐๐	บาท
๒๔) ประจักษ์นิกทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๓,๓๐๐	บาท
๒๕) ประจักษ์นิกทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๒,๘๐๐	บาท
๒๖) ประจักษ์นิกทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๒,๕๐๐	บาท
๒๗) ประจักษ์นิกทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๒,๒๐๐	บาท

LIART

(๒๘) โฆษกประจำสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๔,๒๐๐ บาท
(๒๙) รองโฆษกประจำสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๓,๕๐๐ บาท
(๓๐) เลขานุการคณะรัฐมนตรี	เดือนละ ๔,๖๐๐ บาท
(๓๑) รองเลขานุการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง	เดือนละ ๔,๒๐๐ บาท
(๓๒) ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	เดือนละ ๔,๖๐๐ บาท
(๓๓) เลขานุการสภาความมั่นคงแห่งชาติ	เดือนละ ๔,๖๐๐ บาท
(๓๔) เลขานุการคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการ	เดือนละ ๔,๖๐๐ บาท
(๓๕) รองเลขานุการคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการฝ่ายการเมือง	เดือนละ ๔,๒๐๐ บาท
(๓๖) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	เดือนละ ๕,๕๐๐ บาท
(๓๗) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง	เดือนละ ๕,๕๐๐ บาท
(๓๘) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	เดือนละ ๕,๕๐๐ บาท
(๓๙) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง	เดือนละ ๕,๑๐๐ บาท
(๔๐) เลขานุการประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	เดือนละ ๕,๕๐๐ บาท
(๔๑) ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	เดือนละ ๕,๕๐๐ บาท
(๔๒) เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	เดือนละ ๕,๕๐๐ บาท
(๔๓) ผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	เดือนละ ๕,๑๐๐ บาท

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
เหตุผล โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

กำหนดให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นข้าราชการการเมือง และโดยที่เป็นการสมควรที่จะให้ตำแหน่งข้าราชการการเมืองเพิ่มขึ้น คือ เลขานุการประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภานิติ

บัญญัติแห่งชาติ เลขานุการผู้ว่าการราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าการราชการกรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมติที่อยู่ที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือ ๑๒๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะนำส่งคณะกรรมการสมาชิการสามัญหรือวิสามัญ

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอให้ส่งคณะกรรมการสมาชิการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอให้ส่งคณะกรรมการสมาชิการสามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสมาชิการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรรูปศึกษาภายในวัน

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอให้เห็นเสนอแปรรูปศึกษาข้อมบังคับ ฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอแปรรูปศึกษาข้อมบังคับ ฯ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIRT